5ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης «Γεώργιος Μπουζιάνης»

Α΄ Δ/νση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αθηνών

(Γραφεία Περιβαλλοντικής Εκπ/σης & Πολιτιστικών Θεμάτων)

Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ & ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ

«Η Ελλάδα που αγαπώ»

Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων «Μελίνα»

(Ηρακλειδών 66 & Θεσσαλονίκης, Θησείο) Στάση Μετρό Κεραμεικός

Εγκαίνια: Σάββατο 2 Νοεμβρίου 2019 και ώρα 19:00

Διάρκεια Έκθεσης: 2 Νοεμβρίου έως 15 Νοεμβρίου

Ώρες Λειτουργίας:
Δευτέρα κλειστά,
Τρίτη έως Σάββατο 10:00-20:00,
Κυριακή 10:00-14:00

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Για μια ακόμα χρονιά, συνεπές στον προσανατολισμό του, το 5ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης «Γεώργιος Μπουζιάνης» παρουσιάζει έργα των μαθητών του παράλληλα με έργα εικαστικών καλλιτεχνών, με κοινό θέμα.

Πρόκειται για μια ιδιαίτερη περίπτωση σχολείου: Κάθε χρόνο επιλέγεται ένα διαφορετικό θέμα με το οποίο ασχολούνται όλα τα παιδιά που φοιτούν στο σχολείο, προσεγγίζοντάς το ολιστικά και διαθεματικά μέσα από ένα συνδυασμό πολιτιστικών και περιβαλλοντικών προγραμμάτων. Επιστέγασμα η έκφρασή τους μέσα από την τέχνη.

Τα παιδιά συζητούν, καταθέτουν τις εμπειρίες τους, ερευνούν, προτείνουν, επικοινωνούν, εκφράζονται, υιοθετούν στάσεις, εκθέτουν το εικαστικό αποτέλεσμα της δουλειάς τους.

Η ενασχόληση των παιδιών με τα τοπόσημα της γειτονιάς και στη συνέχεια της Αθήνας, με μνημεία της πόλης αντιπροσωπευτικά κάθε ιστορικής περιόδου, με την εξέλιξη του πολιτιστικού τοπίου, με δημόσια έργα Τέχνης καθώς και με εικόνες της καθημερινότητας όπως τις αντιλαμβάνονται τα ίδια αλλά και όπως έχουν καταγραφεί μέσα από τις διαφορετικές οπτικές καλλιτεχνών οδήγησε στο θέμα της έκθεσης: Η Ελλάδα που αγαπώ.

Μια Ελλάδα που ξεπερνά τα στερεότυπα της προσήλωσης στην αρχαιότητα και τα γαλάζια τοπία, μια Ελλάδα της διαχρονίας όπου χωράνε τόσο η αποτύπωση της ιστορίας μέσα από τις υλικές μαρτυρίες των μνημείων, όσο και τα στοιχεία πολιτισμού που φέρουν τα παιδιά, καθώς και ό,τι αποτελεί την αγαπημένη τους καθημερινότητα. Μια Ελλάδα που έχει ταυτότητα και δεν φοβάται τη συνύπαρξη και τη συνάντηση με άλλους πολιτισμούς.

Με αφορμή το θέμα αυτό ασκήθηκε το βλέμμα των παιδιών, αλλά και η ερμηνευτική τους και η συνδυαστική τους δεξιότητα. Έδωσαν μια δική τους εικόνα της πραγματικότητας και γνώρισαν τις εικόνες των άλλων.

Ας σκεφτούμε την παρούσα έκθεση σαν ένα μεγάλο παζλ από εικόνες που αποτυπώνουν την προσωπική ματιά ανηλίκων και ενηλίκων δημιουργών, συνθέτοντας μια εικόνα της Ελλάδας που μας καλούν να νιώσουμε και να αγαπήσουμε μαζί τους.

Καλλιόπη Κύρδη, υπεύθυνη Πολιτιστικών Θεμάτων
στην Α΄ Δ/νση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αθήνας
Μαρία Δημοπούλου, υπεύθυνη Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
στην Α΄ Δ/νση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αθήνας

Αγαπητές/οί φίλες/οι,

σας καλωσορίζουμε στην έκθεση του σχολείου μας «Η Ελλάδα που αγαπώ» σε συνεργασία με το Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης, μια έκθεση που έρχεται να ενδυναμώσει το σεβασμό και την αγάπη στο χώρο που ζούμε και μεγαλώνουμε. Με αφορμή τις μικρές δράσεις βελτίωσης της αισθητικής του σχολείου μας αλλά και τη συνεχή ενασχόληση με την τέχνη γενικότερα, τους πίνακες και τα γλυπτά της πινακοθήκης μας μαθαίνουμε να αγαπάμε τον προσωπικό μας χώρο, το σχολείο μας, την πόλη μας, την πατρίδα μας. Με αυτό το σκεπτικό ολοκληρώσαμε την περσινή σχολική χρονιά μια μεγάλη τοιχογραφία στο χώρο του σχολείου με έργα ευρωπαίων ζωγράφων με την καθοδήγηση του εικαστικού μας Νίκου Τσολάκογλου. Επιπλέον δουλέψαμε εικαστικά εργαστήρια πάνω στην θεματική της έκθεσης με το Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης και την βοήθεια της επιμελήτριας του κας Αθανασίας Σκληρού φέρνοντας στην επιφάνεια σκέψεις, εικόνες και βιώματα των παιδιών σε σχέση με την Ελλάδα. Στην έκθεση λοιπόν εκτίθενται αυτά τα έργα καθώς και εικαστικά έργα τέχνης 34 φίλων καλλιτεχνών που βρίσκονται δίπλα μας, όπως και η επιμελήτρια της έκθεσης των καλλιτεχνών κα Λουίζα Καραπιδάκη, οι οποίοι μας αγαπάνε και βοηθούν το έργο του σχολείου μας. Τους ευχαριστούμε θερμά για την τιμή που μας κάνουνε.

Ευχαριστούμε θερμά και εσάς για τη παρουσία σας στην έκθεσή μας, μα πάνω από όλους τα παιδιά μας, την ελπίδα αυτού του τόπου που τόσα έχει υποφέρει και πάντα θα είμαστε περήφανοι για αυτόν.

Νικόλαος Ευσταθίου
Διευθυντής 5ου Δ.Σ. Δάφνης «Γεώργιος Μπουζιάνης»
Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. Μουσείου Ελληνικής Παιδικής Τέχνης

Η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Α΄ Αθήνας χαιρετίζει την πρωτοβουλία του 5ου Δημοτικού Σχολείου Δάφνης «Γεώργιος Μπουζιάνης» και εκφράζει ικανοποίηση και χαρά για το άνοιγμα του σχολείου στην κοινότητα μέσα από τις δράσεις πολιτισμού που υλοποιεί και αυτή τη χρονιά. Το 5ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης «Γεώργιος Μπουζιάνης», φέτος παρουσιάζει έργα των μαθητών και μαθητριών του δίπλα σε έργα καταξιωμένων εικαστικών καλλιτεχνών, σε μια έκθεση αξιώσεων για την Ελλάδα που αγαπάμε. Τα παιδιά βλέπουν τη δουλειά τους να εκτίθεται σε έναν σημαντικό πολιτιστικό χώρο και να αντιμετωπίζεται ισότιμα με εικαστικά έργα γνωστών ενηλίκων εικαστικών. Η έκθεση είναι αποτέλεσμα της δουλειάς του σχολείου που εμμένει σταθερά στην καλλιτεχνική εκπαίδευση και τον αισθητικό εγγραμματισμό των παιδιών.
Συγχαίρουμε το 5ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης, τον Διευθυντή, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και τις μαθήτριες αλλά και τους αρωγούς γονείς τους, για τη συνέπεια και την επιμονή τους στην άσκηση πολιτιστικής πολιτικής, στην καλλιέργεια των τεχνών και της ελευθερίας έκφρασης, στην οικοδόμηση τελικά μιας σχέσης ζωής με τον πολιτισμό.

Ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Π.Ε. Α' Αθήνας
Αναστάσιος Παπαγεωργίου

«Η Ελλάδα που αγαπώ»
από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης «Γ. Μπουζιάνης»
στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων «Μελίνα Μερκούρη»

Αξιέπαινη και πρωτοπόρος είναι ως δράση πολιτισμού - όπως την οραματίστηκε και την καθιέρωσε ο Διευθυντής του 5ο Δημοτικού Σχολείου Δάφνης «Γ. Μπουζιάνης» Νίκος Ευσταθίου- η εικαστική έκθεση στο ευρύ κοινό με τα νέα καλλιτεχνικά αποκτήματα της Πινακοθήκης του Σχολείου μαζί με τα έργα μαθητών του σχολείου από τα εικαστικά εργαστήρια του Μουσείου Ελληνικής Παιδικής Τέχνης.
Το 2019 η έκθεση έχει θέμα «Η Ελλάδα που αγαπώ» και 34 εικαστικοί, μας ξεναγούν στη δική τους Ελλάδα το αστικό τοπίο, την τοπιογραφία της υπαίθρου, τη θάλασσα, είτε προβάλλουν την υλική πολιτιστική κληρονομιά, από τις αρχαιότητες μέχρι τους παραδοσιακούς οικισμούς ή την άυλη με τους μύθους και τις ιστορίες και συνάμα μας αποκαλύπτουν συναισθήματα, μνήμες και συναισθηματικούς δεσμούς. Παράλληλα τα έργα των παιδιών, διαφόρων τεχνικών και υλικών, εκπλήσσουν τον θεατή με την αστείρευτη φαντασία, την επινοητικότητα και την ιδιαίτερη αισθητική στις απεικονίσεις της Ελλάδας της καρδιάς μας.
Ο συνδυασμός της έκθεσης έργων παιδικής τέχνης παράλληλα με την έκθεση επαγγελματιών καλλιτεχνών συγκινεί, δίνει αισθητική απόλαυση και ευφραίνει την ψυχή του επισκέπτη, αλλά κυρίως δημιουργεί ένα δίαυλο επικοινωνίας των παιδιών με την ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση και συντελεί στην αισθητική καλλιέργειά τους.

Λουίζα Καραπιδάκη,
επιμελήτρια, ιστορικός τέχνης,
μέλος του Δ.Σ. του Μουσείου Ελληνικής Παιδικής Τέχνης

6η συνεργασία του Μουσείου Παιδικής Τέχνης με το 5ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης «Γεώργιος Μπουζιάνης»

Στα 25 χρόνια λειτουργίας του, το Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης έχει θεσπίσει ως έναν από τους βασικούς σκοπούς του, τη συνεργασία με φορείς που προσφέρουν τη δυνατότητα γνωριμίας με την Τέχνη από την παιδική ηλικία.

Για έκτη φορά το Μουσείο συνεργάζεται με το 5ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης, σε μια από κοινού προσπάθεια εμπλουτισμού της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσω της Τέχνης.

Το Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης πραγματοποίησε στο χώρο του 5ου Δημοτικού Σχολείου Δάφνης, εργαστήρια ζωγραφικής για τους μαθητές όλων των τάξεων από Α΄ έως Στ΄ Δημοτικού. Οι μαθητές κάθε τάξης δημιούργησαν τα έργα τους σε δύο εικαστικά εργαστήρια διάρκειας 90΄.

Το θέμα της έκθεσης «Η Ελλάδα που αγαπώ» μας έδωσε την δυνατότητα να κάνουμε ένα μεγάλο ταξίδι στον χώρο και στον χρόνο. Να θυμηθούμε στιγμές της ιστορίας και του πολιτισμού μας από την αρχαιότητα έως σήμερα. Να περιηγηθούμε σε όλες τις όμορφες γωνιές του τόπου μας, θάλασσες, ποτάμια, βουνά, κάμπους, γεφύρια .Να γνωρίσουμε πόλεις και να δούμε σημαντικά κτίρια και μνημεία. Να αναφερθούμε σε ανθρώπους που διαμόρφωσαν αξίες και ιδανικά.

Οι τρόποι προσέγγισης του θέματος ήταν πολύπλευροι, καθώς τα παιδιά είχαν την ευκαιρία μέσα από έργα καλλιτεχνών και πλούσιο φωτογραφικό υλικό να εμπνευστούν και να φτιάξουν τις δικές τους δημιουργίες, κάνοντας το δικό τους ταξίδι στην Ελλάδα μέσα από την ζωγραφική.

Ταξίδεψαν με αυτοκίνητα ,καράβια, αεροπλάνα, πέρασαν πάνω από τεράστιες γέφυρες, μικρά πετρόχτιστα γεφύρια, φουρτουνιασμένες θάλασσες και πολύχρωμους ουρανούς.

Αποτύπωσαν μέσω της παιδικής ματιάς εικόνες της Αθήνας, ξεναγήθηκαν στην Ακρόπολη και στο σύγχρονο Μουσείο της, παρακολούθησαν παραστάσεις στο Ηρώδειο, επισκέφθηκαν το Αρχαιολογικό Μουσείο, περπάτησαν μπροστά στην Βουλή των Ελλήνων, καμάρωσαν το άγαλμα του Κολοκοτρώνη στην Παλιά Βουλή, θαύμασαν το Παναθηναϊκό Στάδιο και χειροκρότησαν τους αθλητές που τερμάτισαν, συναισθανόμενοι την αξία της συμμετοχής και της ευγενούς άμιλλας.

Με τα ζωγραφικά τους πινέλα ανηφόρισαν προς τη Θεσσαλονίκη για να δουν τον Λευκό Πύργο, ενώ στη συνέχεια με φουσκωμένα πανιά σάλπαραν προσπερνώντας τους διάσημους ανεμόμυλους των Κυκλάδων, και διασχίζοντας το Αιγαίο έφτασαν στο λιμάνι της Ρόδου και ακόμη πιο μακριά στην Κρήτη και στο ανάκτορο της Κνωσσού.

Το αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου, το στάδιο της Αρχαίας Ολυμπίας, οι πύργοι στη Μάνη, ο Ισθμός της Κορίνθου και η γέφυρα του Ρίου Αντιρρίου αποτέλεσαν σημαντικούς σταθμούς έμπνευσης στην εικαστική βόλτα τους στην Πελοπόννησο, για να οδηγηθούν με την φαντασία τους τελικά πάνω από το σύνολο των νομών της ενδοχώρας και των νησιών.

Η περιπλάνηση στην Ελλάδα ολοκληρώθηκε με την έμπνευση και την περηφάνια που δίνουν οι στίχοι του Σολωμού και του Σεφέρη, τα λόγια του Σωκράτη, το βλέμμα του Αλέξανδρου και οι μουσικές του Θεοδωράκη.

Ένα ταξίδι γεμάτο μνήμες, αξίες, συναισθήματα και χρώματα που δείχνει πόσο τα παιδιά αγαπούν την Ελλάδα που ζουν και μεγαλώνουν.

Αθανασία Σκληρού
Υπεύθυνη εικαστικών εργαστηρίων
Επιμελήτρια ΜΕΠΤ

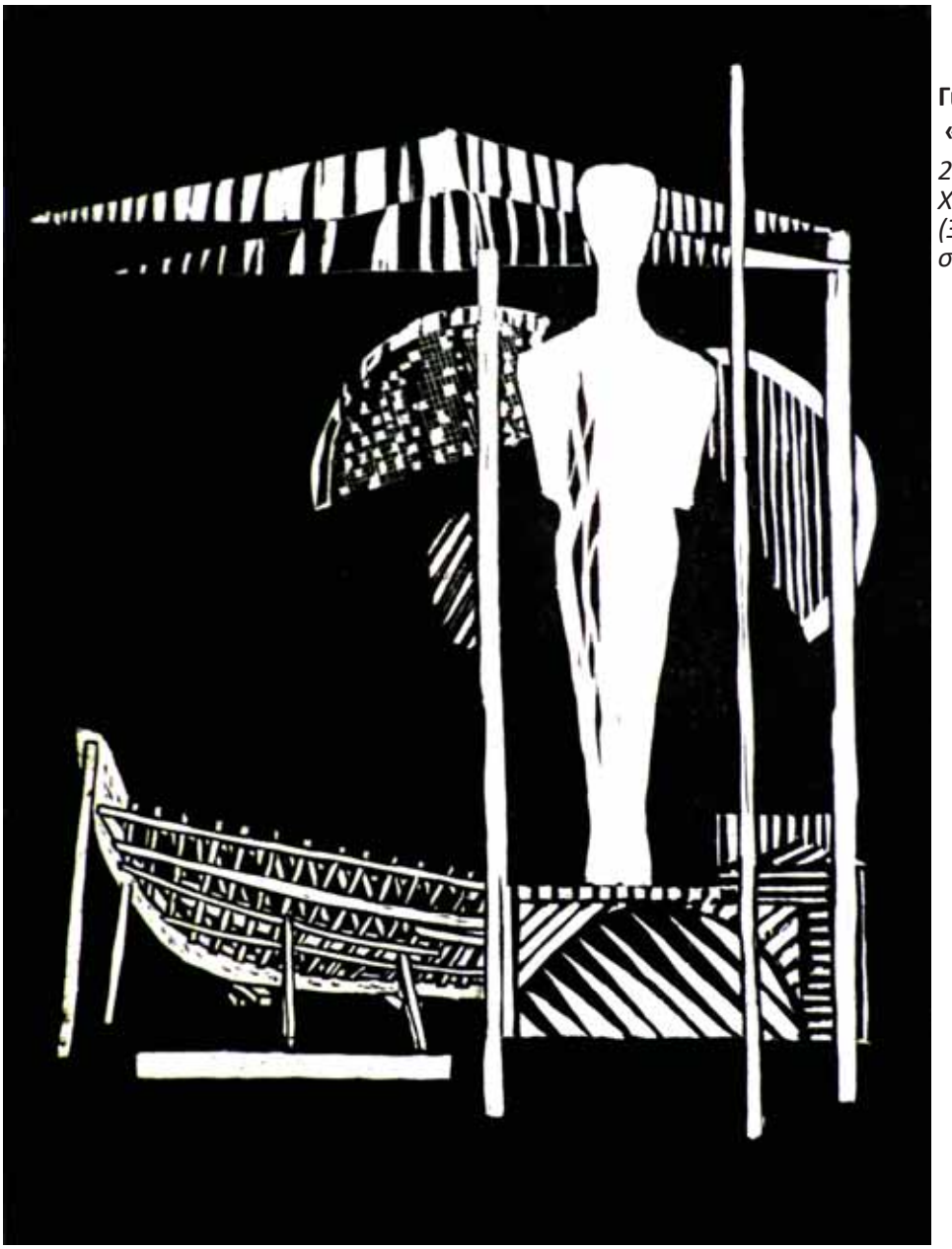

Γιάννα Αλεξοπούλου
«Εύπλοια»*

29,40 εκ. x 22 εκ.
Χαρακτικό x 1
(Ξυλογραφία
σε πλάγιο ξύλο)

Η Ελλάδα π' αγαπώ, είναι
μια φιγούρα που ταξίδεψε 5000 χρόνια, για να μεταφέρει
μαρτυρία επιτευγμάτων πανάρχαιων χρόνων,
αναζήτηση μέτρου και αρμονίας,
ανάπτυξη πολιτισμού,
στους σταθμούς της ιστορίας από τότε μέχρι σήμερα.
Ένα αέναο ταξίδι στον ρέοντα χωροχρόνο
μέσα από τις δυνατότητες του ανθρώπινου μυαλού.

* *Το έργο έχει παραχωρηθεί στην Πινακοθήκη του σχολείου από τον καλλιτέχνη*

Ντίνα Αναστασιάδου
«Αρχαία Ελληνίδα»*

40 εκ. x 80 εκ.
ιαπωνικό sumi-e
και λευκή μελάνη

Η «Αρχαία Ελληνίδα» είναι ένα έργο μιας ευρύτερης ενότητας εμπνευσμένων από τον Αρχαίο Ελληνικό Πολιτισμό, που φιλοτέχνησα το 2010. Αν και λόγω σπουδών έχω επηρεαστεί από Ιαπωνία και Ινδία, τα θέματα του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού πάντα με συγκινούν.
Το συγκεκριμένο έργο είναι φιλοτεχνημένο με μαύρη μελάνη (ιαπωνική τεχνική sumi-e), και με λευκό μελάνι σε χειροποίητο χαρτί.

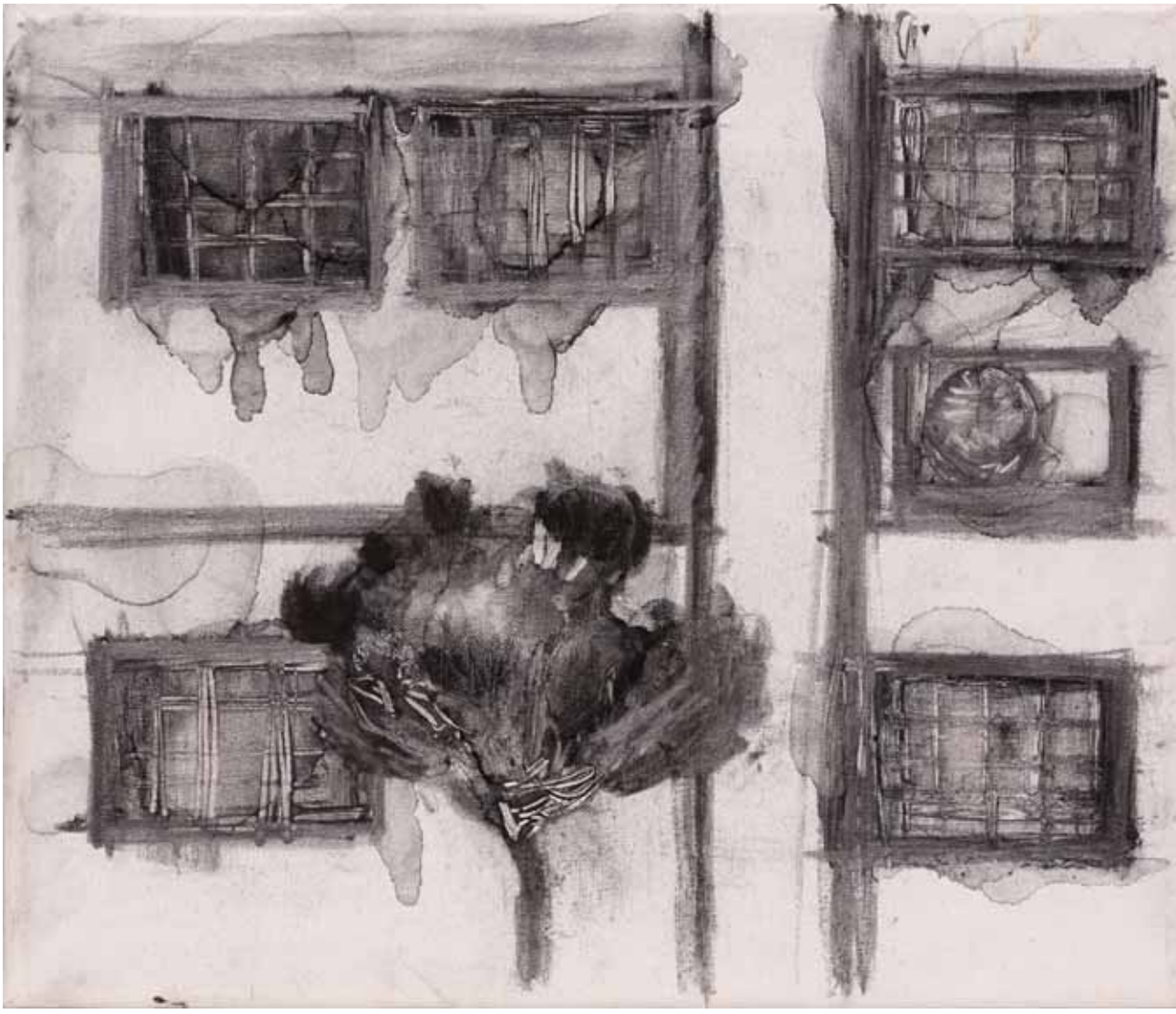

Αντώνης Αντζουλίδης
«Σπίτι στην Πειραιώς» *

30 εκ. Χ 35 εκ.
Μεικτή Τεχνική

Με θέα τον Μόλυβο, στη βορειοδυτική Λέσβο, κολυμπούσα μια μέρα του περασμένου Αυγούστου, όταν άρχισα να ακούω τις χαρούμενες φωνές μια παρέας παιδιών. Γύρισα να τα αναζητήσω με το βλέμμα και τα είδα να τρέχουν στην παλιά, ξύλινη εξέδρα που υπήρχε μέσα στη θάλασσα. Ήταν αγόρια και κορίτσια 8-10 ετών, που χαίρονταν ανέμελα τη θάλασσα και τη ξενοιασιά του καλοκαιριού. Άρχισαν να κάνουν βουτιές και όσα παιδιά ήταν ήδη μέσα στο νερό τα περίμεναν με φωνές και γέλια. Ήταν τόσο ωραία και αυθεντική η στιγμή, ώστε βγήκα στη στεριά πήρα τη μηχανή και απαθανάτισα τη στιγμή.

Νίκος Βατόπουλος
«Μόλυβος»*
40 εκ. x 60 εκ.
φωτογραφία

Γιώγος Έννιος - Έρως
«Η Ελλάδα ως αγαθό»
18εκ. x 25εκ. (έκαστο)
Ξυλομπογιά σε χαρτόνι

Παρατήρηση Φύσεως. Φιλοσοφία και Τέχνη
Επιστήμης Μαθήσεως. Ω εσύ! Αριστοτέλη
Η σιωπή καινοτομεί. Διδάσκαλε Πυθαγόρα.
Ο Ανθρωπος ευγνωμονεί, τα πνευματικά σας δώρα.
Τέτοια Ελλάδα αγαπώ !

Τζούλια Γκερρέρο
«Αφιέρωση στην Μαρία Κάλλας»*

40 εκ. x 37 εκ.
Ακρυλικά σε καμβά

Δεν χρειάζομαι τα χρήματα, αγαπητέ.
Εργάζομαι για την τέχνη.

Μαρία Κάλλας

Πολυξένη Δούπη
«Πατρίδα πλησίον»*
Μεταβλητές διαστάσεις
Ξύλο και χαρτί

Σε ένα αέναο στροβίλισμα του ανέμου
καταφέρνεις να ισορροπείς για μια στιγμή μπρος
στα μάτια μου
Το βλέμμα μου ταξιδεύει στο κενό και περνά από
ένα σημείο στο άλλο
έχεις κάνει το δικό σου ταξίδι αφήνοντας
το ίχνος σου σε μια όχι προδιαγεγραμμένη
διαδρομή
Το κενό δεν είναι άυλο δεν καταργεί την εικόνα
τα γειτονάκια μου
το φεγγάρι στην ακροθαλασσιά
ο ψιλικατζής
το αίσθημα της κοινότητας και της
αλληλοβοήθειας
Η ύπαρξη του κενού στη μορφή δίνει ζωή,
εναρμονίζει τις ανθρώπινες αποστάσεις με
τρόπο φυσικό
η ανοιχτή πόρτα
τ' άσπρα σπιτάκια τ' ασβεστωμένα
το ταψί με το φαγητό της γιαγιάς
Απαιτείται κενός χώρος για την ύπαρξη πράξης
και δράσης
το παιχνίδι με τα ξαδέρφια μου
το ακορντεόν κάτω από το μπαλκόνι μου
Ο χώρος αποκτά ρευστή μορφή
τα μέρη που γνωρίσαμε την αγάπη
Σύνορα γραμμές που πολύ εύκολα θα
μπορούσαν να είχαν χαραχτεί νοτιότερα
Το κενό διευκολύνει την ύπαρξη των πραγμάτων.

Ελένη Ζούμπα
«Παράξενη πατρίδα»*

61 εκ. x 105 εκ.
Μεικτή τεχνική

Ελλάδα
Πατρίδα είναι η μνήμη, μια παράξενη πατρίδα, ένα τοπίο ασαφές που εξαπλώνεται προς όλες τις κατευθύνσεις και ανοίγεται σε άλλες διαστάσεις… όλα κινούνται μέσα σε μια παράδοξη αχλύ…
Την πατρίδα αυτή την κατοικούν φευγαλέες μορφές που άλλοτε εμφανίζονται ξαφνικά γεμίζοντας ασφυκτικά το οπτικό σου πεδίο, άλλοτε γλιστρούν και χάνονται…
Αυτή η πατρίδα έχει ήχους που τρυπώνουν από τις χαραμάδες έχει μυρωδιές και γεύσεις μακρινές, έχει δρόμους, σπίτια, έχει θάλασσες… όλα ακίνητα, έξω απ΄το χρόνο.
Το πιο παράξενο απ ΄όλα είναι πως σ' αυτήν την πατρίδα βλέπεις τον εαυτό σου σαν ένα από τα πλάσματα που την κατοικούν. Ανεβοκατεβαίνοντας στο χρόνο και αλλάζοντας μορφές, πότε εμφανίζεσαι πότε εξαφανίζεσαι. Κρύβεσαι στις σκιές, αφήνοντας πίσω σου μικρά κομμάτια… την μπλε ποδιά του σχολείου, ένα τετράδιο με ζωγραφιές, ένα παιχνίδι…
Χάνεσαι… όμως μόνο εδώ υπάρχεις. Είναι η πατρίδα που κρατά την ψυχή σου.

Κωνσταντίνος Κανελλόπουλος

«Κομμάτι στο Χρόνο»

ύψος - 21 εκ.
πλάτος/μήκος - 38 εκ.
πάχος - 9 εκ.
λευκό μάρμαρο Τήνου, φυσική πατίνα

Ένα κομμάτι μόνο του στον χώρο, αποσπασμένο από το σώμα εκείνο που μέλος του αποτελούσε. Ένα κομμάτι μόνο του στον χρόνο, ξεχασμένο. Ξεχασμένο, όχι όμως από εμάς μήτε από το πνεύμα που πνοή του έδωσε...

Κωνσταντίνος Κανελλόπουλος

«Λαϊκό»

ύψος - 52 εκ.
πλάτος/μήκος - 74 εκ.
πάχος - 10 εκ.
λευκό μάρμαρο Διονύσου («καπάκι»)

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτό το έργο είναι ένα απομεινάρι κάποιου καλοκαιριού της ζωής μας.
Μια ανάμνηση της δροσιάς της θάλασσας, του καλοκαιριού, της ζεστής άμμου, του ήλιο να μας καίει.
Σκύψαμε και μαζέψαμε, ότι το κυματάκι έφερε στα πόδια μας.
Κλείσαμε τα μάτια και κρατήσαμε την εικόνα της βάρκας, τα μπλε του νερού και τ' ουρανού.
Κουνήσαμε λίγο το κεφάλι, ανακατεύτηκαν, θόλωσαν και αποτυπώθηκαν στον καμβά.

Εβίτα Κανέλλου
«Όσα φέρνει η θάλασσα»*
50 εκ. x 50 εκ.
Μεικτή τεχνική

Αγγέλα Καράλη
«Ήπειρος»*
40,5 εκ. x 30,5 εκ.
Σινική μελάνη
και ακουαρέλα
σε χαρτί

Ποτάμια, καταρράκτες, νερά, πυκνή βλάστηση, φύση αχαλίνωτη, σπηλιές - στοιχεία της φύσης - τροφή για θρύλους, ιστορίες και μύθους - η φύση, το τοπίο της Ηπείρου.

Βάλια Καραπιδάκη
«Ελληνική γλώσσα»*

70 εκ. x 120 εκ.
Μεικτή τεχνική

«Για την μητέρα γλώσσα μας τα λάβαρα κρατείστε»
Κ.Παλαμάς

Η ελληνική γλώσσα είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ύπαρξης και της καλλιέργειας μου. Είναι η πατρίδα μου. Είναι η γλώσσα της μητέρας μου και του πατέρα μου, των παιδιών μου και όλων όσων αγαπώ. Είναι ο μίτος που μας συνδέει με το παρελθόν , σηματοδοτεί το παρόν και αποτελεί εφόδιο για το μέλλον .

''Μίλα.
Έχουμε τόση θάλασσα μπροστά μας.
Εκεί που τελειώνουμε εμείς
αρχίζει η θάλασσα.''

Κική Δημουλά

Κάθε στιγμή η Ελλάδα ζει μέσα μας,
η θάλασσα της, ο ουρανός της,
το γαλανόλευκο στοιχείο είναι και θα είναι αισθητό και αυτό μου αρέσει..
Μια εγκατάσταση από πλαστικά καπάκια από μπουκάλια νερού δημιουργούν νερό, δηλαδή θάλασσα, κύμα, κάτι που μου έλειψε την περίοδο διαμονής μου στο Λονδίνο.
Παράλληλα, το θέμα των πλαστικών αντικειμένων που μολύνουν τις θάλασσες και η ανακύκλωση είναι ζητήματα ζωτικής σημασίας που μας αφορούν όλους.
Είναι πολύ σημαντικό για εμένα να αξιοποιώ το κάθε υλικό που δεν είναι συμβατό με τη φύση και να του δίνω μια άλλη διάσταση καθώς και ένα θετικό μήνυμα .

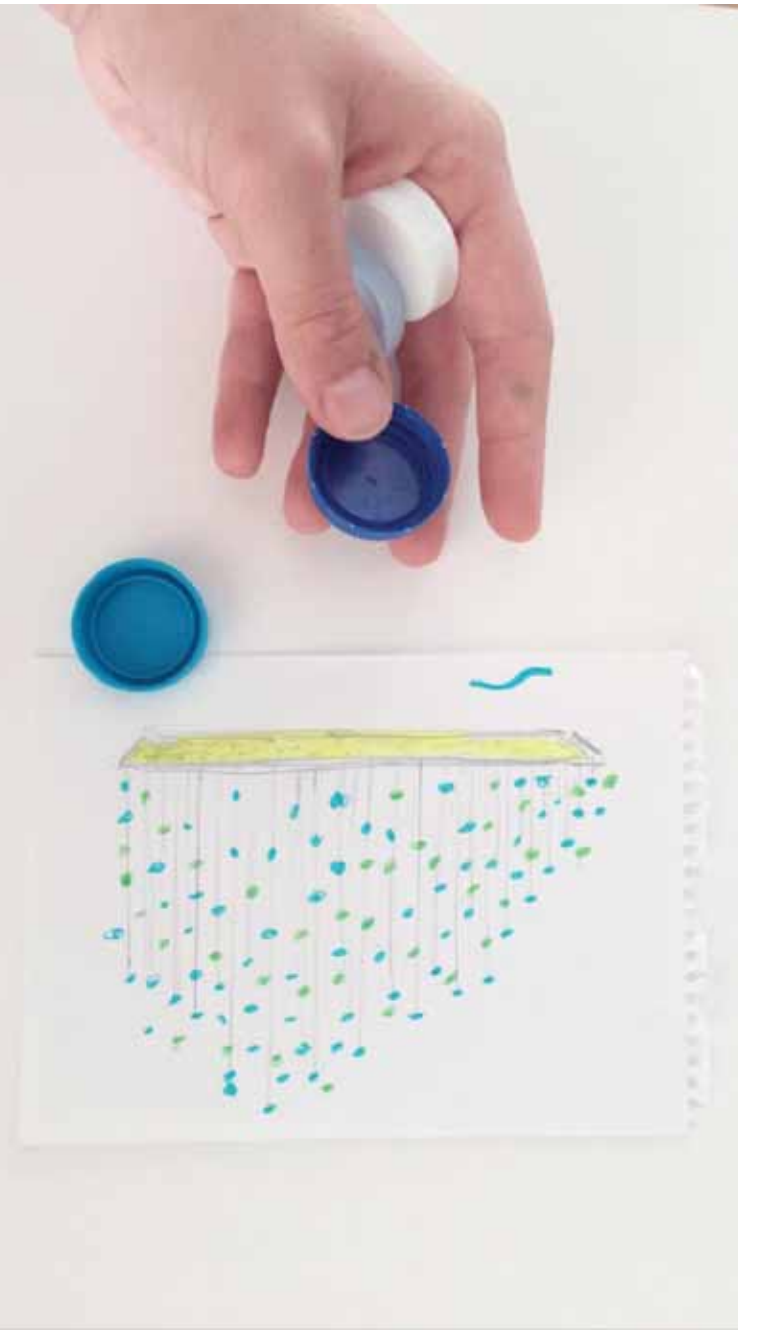

Κατερίνα Ευμορφία Κιπενή Θαλασσινού
«Αλς»*

εγκατάσταση
μεταβλητές διαστάσεις

Κατερίνα Κοκκινάκη
«Απόκριες, Ύδρα, 2000»*

13 εκ. x 20,5 εκ.
Φωτογραφία σε φιλμ
με επεξεργασία

Στην αλλαγή χιλιετίας στο νησί της Ύδρας συμβαίνει το ετήσιο ημι-παγανιστικό με χριστιανικές προεκτάσεις και δυτικότροπες επιρροές έθιμο των αποκριών.
Ένας κουρασμένος κλόουν με τσιγάρο στο χέρι ατενίζει και κρατάει υπό την προστασία του το μικρό και ίσως στενοχωρημένο κορίτσι που ντύθηκε μωρό. Οι τρεις σομπρέρο κάνουν τη δουλειά τους πίσω, ενώ ένας «άντυτος» περαστικός υπεράνω όλων αξιολογεί το καρναβάλι... Μπαμπάς και κόρη κοιτάνε με σκληρό βλέμμα, αφοπλιστικά πραγματικό .. προσπάθησαν πολύ να προσποιηθούν πίσω απ' τα κουστούμια τους αλλά η μοναξιά της ελληνικής επαρχίας γράφει πάνω στα πρόσωπα, βαθειά και αδυσώπητα.

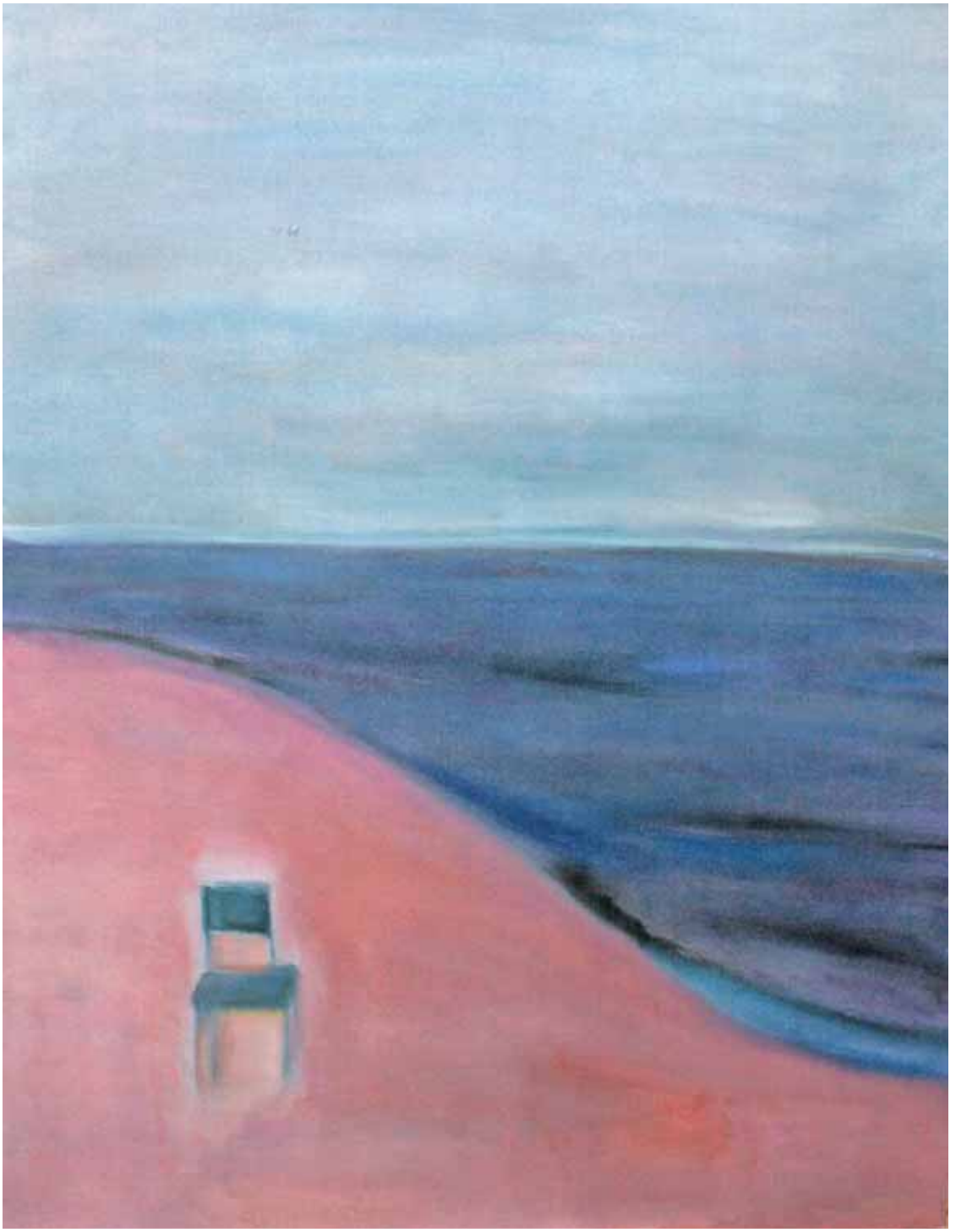

Βάλη Κολοτούρου
«Αγνάντεμα»*

65 εκ. x 50 εκ.
Λάδι σε χαρτί
επικολλημένο σε μουσαμά

Το έργο εμπνέεται από την απέραντη ομορφιά της φύσης και από την μεταφυσική ανάγκη της περισυλλογής. Προσκαλεί τον άνθρωπο να θαυμάσει και να προστατεύσει την φύση, ώστε και αυτή, αντίστοιχα, να τον διαφυλάξει.

Νίκος Κόνιαρης
«Οι κεραίες του Υμηττού»*

30 εκ. x 40 εκ.
ακρυλικά σε καμβά

Η Ελλάδα που αγαπώ έχει αντιθέσεις. Είναι πολύ όμορφη, αλλά και άσχημη. Έχει φως και χρώμα, αλλά είναι και γκρίζα και μουντή. Είναι αισιόδοξη, είναι και μελαγχολική…
Αλλά μάλλον αγαπάς κάτι πραγματικά όταν αγαπάς όλες τις πλευρές του. Και το φως και το σκοτάδι του. Τον γαλάζιο ουρανό μα και τα γκρίζα σύννεφα.

Ο Καραγκιόζης, ο ήρωας των μικρών αλλά και των μεγάλων δεν μπορεί να λείπει από τους αγώνες για την απελευθέρωση της Ελλάδας.
Δίπλα τους πάντα στις ανδραγαθίες και τα κατορθώματα Ελλήνων ηρώων. Πολεμάει στο πλευρό του Αθανασίου Διάκου, του Κατσαντώνη, του Μάρκου Μπότσαρη και πολλών ακόμα.
Αλλά δεν σταματάει εκεί, συνεχίζει τους αγώνες του δίπλα στον Παύλο Μελά και στην απελευθέρωση της Μακεδονίας. Και φτάνει μέχρι τα βουνά της Πίνδου το 1940, αλλά και κατά των Γερμανών, μέχρι το 1944.
Έτσι λοιπόν, μεταφέρει στις ερχόμενες γενεές με θεατρικό τρόπο τα ιστορικά γεγονότα και γίνεται κατά κάποιο τρόπο δάσκαλος ιστορίας.

Σωκράτης Κοτσορές
«Ο Καραγκιόζης Έλληνας»*

ύψος 43 εκ.
Χειροποίητη φιγούρα από πολυπροπυλένιο

Το έργο παρουσιάζει ένα από τα πολλά μνημεία της Ελλάδας (χωρίς να συγκεκριμενοποιείται για το ποιο πρόκειται) συμβολίζοντας έτσι γενικά την πλουσιότατη πολιτιστική κληρονομιά της Ελλάδας.
Την πολιτιστική κληρονομιά (χρήση χειροποίητου χαρτιού και κλωστής), με τα κτίρια, τα μνημεία, τα τοπία, τα βιβλία, τα έργα τέχνης όπως επίσης τη λαογραφία, τις παραδόσεις και την ελληνική γλώσσα που πάντα ήταν και εξακολουθεί να είναι πηγή έμπνευσης για πολλές χώρες.
Αυτή είναι η Ελλάδα που αγαπώ.

Ευδοκία Κύρκου
«Πολιτιστική Κληρονομιά»*

25,5 εκ. x 25,5 εκ.
Μεικτή τεχνική (εκτύπωση σε χειροποίητο χαρτί)

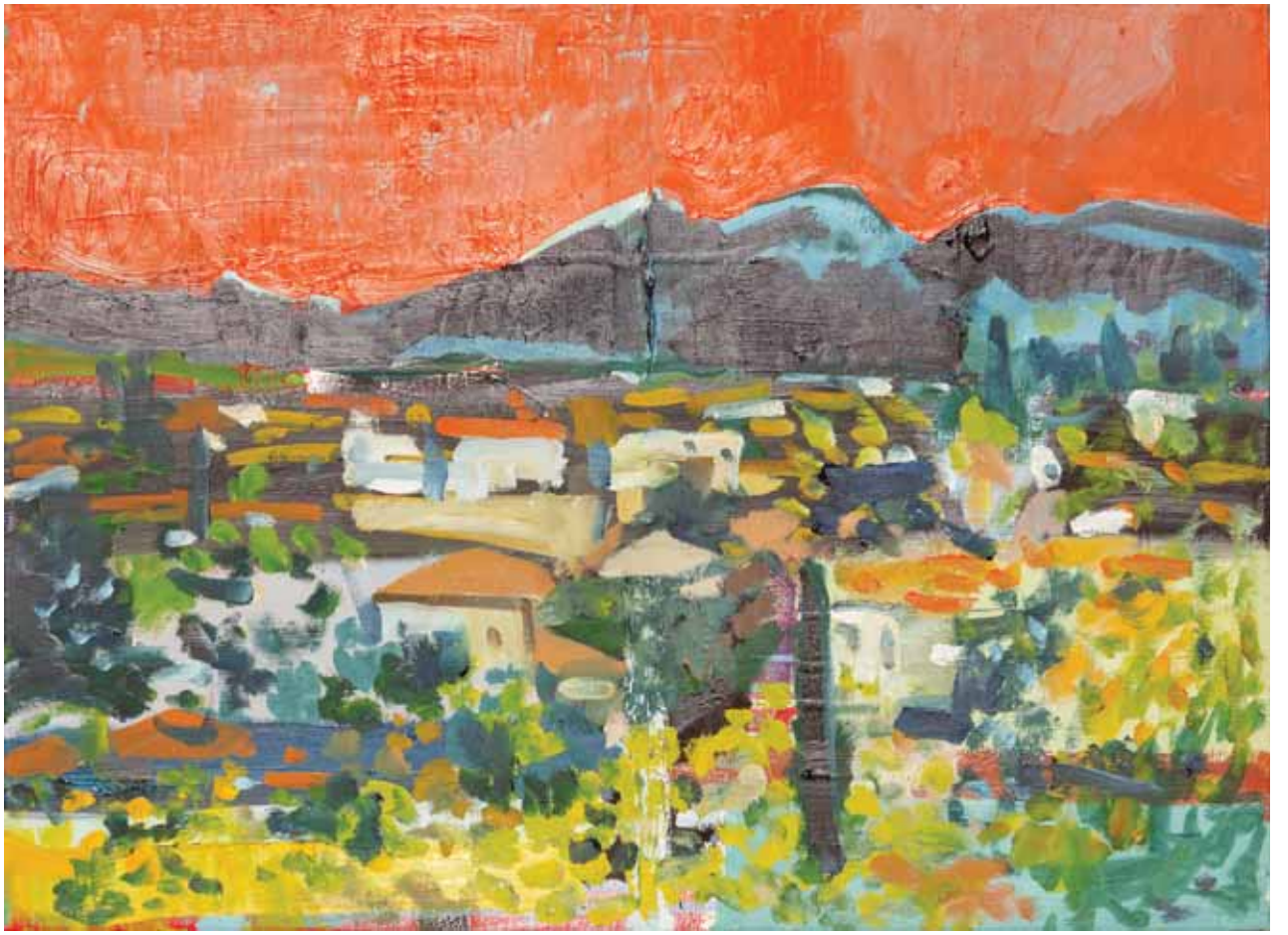

Πένυ Κωνσταντίνου
«Μεθώνη»*

50 εκ. x 70 εκ.
Λάδι σε καμβά

Όλα μου τα παιδικά και εφηβικά χρόνια, τα πέρναγα στην Πελοπόννησο, πώς να μη νιώθω οικεία με το τοπίο;
Εδώ, ο ουρανός κόκκινος, έρχεται να σημάνει το τέλος της αθωότητας και το ξεκίνημα ενός νέου αγώνα...
Οι αναμνήσεις μας θα είναι πάντα η πατρίδα μας και η επιστροφή σε αυτές θα ναι πια πιο σύντομη από τα χιλιόμετρα που κάναμε παιδιά μες το αμάξι...

Αχ Ελλάδα σ΄ αγαπώ
και βαθιά σ΄ ευχαριστώ
γιατί μ΄ έμαθες και ξέρω
ν΄ ανασαίνω όπου βρεθώ
να πεθαίνω όπου πατώ
και να μη σε υποφέρω…

Μανώλης Ρασούλης

Σταύρος Λαός
«Αχ Ελλάδα σ΄ αγαπώ»*

80 εκ. x 100 εκ.
Λάδι σε καμβά

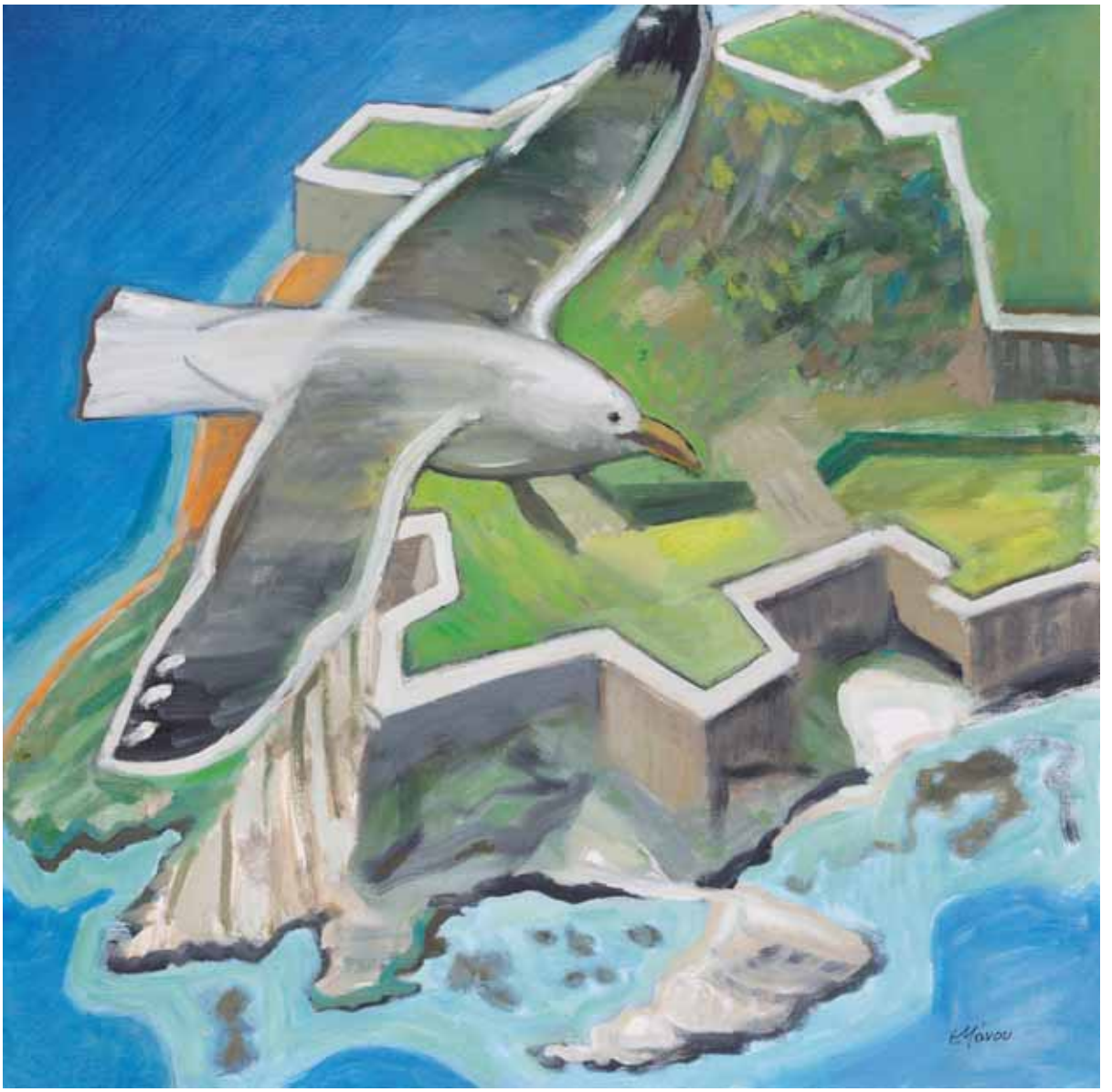

Έφη Μάνου
«Πάνω από το παλιό κάστρο της Κέρκυρας»*

60 εκ. x 60 εκ.
Λάδι σε καμβά

Ο πίνακας που παρουσιάζεται είναι ρεαλιστικός, όχι απλώς επειδή περιγράφει τα ειδικά γνωρίσματα του θέματός του αλλά και επειδή καταθέτει συναισθήματα και βιώματα της ζωγράφου, ό,τι αισθάνεται βλέποντας και κατακτώντας το θέμα.
Η ζωγράφος κινεί το πινέλο και το χρώμα με ένταση σαν εκφραστικό μέσο που μεταδίδει μια ατμόσφαιρα συναισθηματική και ψυχική.
Η τελική γεύση του έργου ξεπερνά τη φυσική όψη όσων αντικρίζει το βλέμμα και καταθέτει όσα αισθάνεται μια ψυχή σκεπτόμενη τα άνω και τα κάτω της ανθρώπινης ύπαρξης.

Ματίνα Μαυρονικόλα
«Μαντινεία»*

36 εκ. x 38 εκ.
ακρυλικά χρώματα
και μολύβια σε καμβά

Μια εκδρομή η πατρίδα μας, χαμόγελα παιδιών σε έναν απέραντο τόπο.
Τα παιδιά σκόρπισαν εκτός κάδρου και έμεινε ο λόφος μόνος να ζωγραφίζεται.
Μια πινελιά ακουμπάει ένα σπιτάκι μακρινό, ίσα που φαίνεται, και το ίχνος βρίσκεται αλλού, στο πεζοδρόμιο μιας πόλης αγαπημένης.
Αξιαγάπητη η Μαντίνεια. Απλώνεται ολόκληρη σαν ένα σπίτι που προσπαθεί να μαντέψει ποιος, πότε, θα το κατοικήσει και πάλι.
« Η Ελλάδα που αγαπώ;» ή εκείνο το δέντρο, εκεί, εκτός κάδρου κι αυτό, με τον ήχο των φύλλων του που στροβιλίζονται και πέφτουν να ακούγονται.
Στο κάδρο, ο ήχος έχει μείνει.

Αγγελική Μπάρα
«Έφηβη»*

30 εκ. x 21 εκ.
μολύβια σε χαρτί

Η ελληνική ζωγραφική έχει διαμορφώσει το βλέμμα μας
προς τον τόπο μας.
Ένα από τα θέματα που αποτυπώνει,
αποτελεί η παράδοση, καθώς είναι μέρος της
ταυτότητας του πολιτισμού μας.
Οι παραδοσιακές φορεσιές και τα κεντήματα,
είναι δημιουργίες
που μας συνδέουν με τις ρίζες της κουλτούρας μας.
Τα δύο έργα « Έφηβη»
και « Το πρώτο κέντημα»
είναι εμπνευσμένα τεχνοτροπικά
και θεματικά από έργα καλλιτεχνών
που καθόρισαν την νεοελληνική ζωγραφική
και ελληνική τέχνη σε όλο της το φάσμα.
Καλλιτέχνες,
όπως ο Γύζης, ο Ιακωβίδης, ο Λύτρας,
μετέφεραν μέσα από έργα
που απεικονίζουν την καθημερινή ζωή
του Έλληνα, την παράδοση
και τον πολιτισμό της χώρας μας
και ταξιδεύοντας μας στο ιστορικό παρελθόν
του τόπου μας.

Αγγελική Μπάρα
«Πρώτο κέντημα»*

15 εκ. x 30 εκ.
μολύβια σε χαρτί

Βασιλική Μπλούκου
«Μάρκος Βαμβακάρης 1»*

20 εκ. x 30 εκ.
Σέπια σε χαρτί

Βασιλική Μπλούκου
«Μάρκος Βαμβακάρης 2»*

20 εκ. x 30 εκ.
Σέπια σε χαρτί

Το Ρεμπέτικο υπήρξε μια από τις πιο χαρακτηριστικές μουσικές φόρμες που γεννήθηκαν και εξελίχθηκαν στη σύγχρονη Ελλάδα, εκείνη που της προσέδωσε ίσως το πιο σημαντικό εκφραστικό της αποτύπωμα.
Ένα μουσικό (και όχι μόνο) πάντρεμα μεταξύ Ανατολής και Δύσης.
Ο πόνος, η χαρά, ο έρωτας, η ζωή του περιθωρίου, τα καθημερινά βιώματα των Ελλήνων και οι μνήμες των προσφύγων της Μικρασιατικής Καταστροφής έγιναν αμανές και μουσικό ιδίωμα στα χέρια, τις φωνές και τα μουσικά όργανα σπουδαίων λαϊκών τραγουδιστών, όπως του Βαμβακάρη, του Παπαϊωάννου, της Ρόζα Εσκενάζη κ.ά.
Πάνω σε αυτά βασίζεται και η δική μου εικαστική αναφορά τιμώντας εκείνους καθώς και τον τόπο καταγωγής μου.

Αγγελική Μπόμπορη
«12 μήνες/μνήμες»*

60 εκ. x 40 εκ.
Λάδι σε καμβά

Όχι μονάχα εκείνο που είμαστε κι ό,τι απόμεινε από μας
ή ό,τι αγωνιζόμαστε να φαίνεται,
αλλά μαζί μας σέρνουμε και τις μορφές των άλλων
που με τα χρόνια γίνονται ίσκιος ανάμνησης
μαζί μας σέρνουμε σημάδια και κομμάτια τους
το αίμα, την αγάπη τους, την περιφρόνησή τους
τα πάθη και τα μίση τους και την εκδίκησή τους
αυτά που χάσαμε σε τρόμους και κινδύνους
όσα κερδίσαμε σε μάχες βιαστικές, τυραννικές
κι όσες μας έδωσαν χαρές περαστικές οι αθάνατοι.
Έτσι σιγά σιγά χτίζεται σώμα και ψυχή.
Έτσι σιγά σιγά το πρόσωπό μας

Μάνος Ελευθερίου

Ελένη Παπανικολάου
«…Τούβλα…»*

120 εκ. x 120 εκ.
Λάδι σε καμβά

Στην άκρη της ακτής υπάρχει ακόμα το νεοκλασικό κτίσμα (της σχολής Τσίλερ) στο Μεγάλο λιβάδι Κουταλάς … οικισμός που ιδρύθηκε το 1880 στη νοτιοδυτική πλευρά της Σερίφου στον ομώνυμο όρμο και γνώρισε μεγάλη οικονομική άνθιση την περίοδο της εκμετάλλευσης των μεταλλίων μέχρι το 1963, οπότε και έκλεισαν τα μεταλλεία… θυμίζοντας την αιματηρή εξέγερση των εργατών των μεταλλείων 1916 αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας του τόπου και μοναδικό σύγχρονο μνημείο των νησιών μας.

Μαρία Πάστρα
«Μύθοι και ιστορίες»*

67 εκ. x 105 εκ.
Λάδι, ακρυλικά και μολύβια σε καμβά

Εν αρχή ην η γυναίκα, αυτή που μόχθησε με εκατομμύρια τρόπους , οι ανώνυμες Ελληνίδες που στα βαθιά γεράματα «συμφιλιωμένες με τα χέρια τους, τα κρατούν ακίνητα ήρεμα στην ποδιά τους, βλέποντας γαλήνια το τοπίο της ερημιάς που απλώνεται μπροστά στα μάτια τους».*

**Λιλή Ζωγράφου «ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΔΕΙΑ ΣΤΗ ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ, η ιστορία του φαλλού»*

Τα χέρια της έπλεξαν ζεστά πανωφόρια και μύθους, αληθινούς και ψεύτικους, παλιούς και σύγχρονους, όσα μας τυλίγουν σε αυτό το κοινό κομμάτι γης.
Όνειρα, παραδόσεις, λατρεία, μίσος, το παλιό και το νέο, το υπέροχο και το απαίσιο, το μεγαλειώδες και το κιτς...τι είναι η πατρίδα μου... το σύνολο των τρομακτικών αντιθέσεων που πάλεψα να αγαπώ.

Μαργαρίτα Κοβάλσκα Πεταλίδου
«Νυχτερινός Πειραιάς»*

60 εκ. x 50 εκ.
Λάδι σε καμβά

«Τι και αν βρέχει, η καρδιά μου τρέχει»

...είναι ο υπότιτλος του έργου μου το οποίο απεικονίζει τον νυχτερινό Πειραιά.Παρά το σκοτάδι και την βροχή, μία σκηνή που συνήθως δημιουργεί την αίσθηση μελαγχολίας, η πρωταγωνίστρια ακτινοβολεί με ευτυχία ζωγραφισμένη κυριολεκτικά στο πρόσωπο της. Η σκηνή είναι αληθινή, μετά την ομιλία στο κινητό της, προφανώς με τον αγαπημένο της, η κοπέλα επιτάχυνε το βάδισμα της και σίγουρα στα μάτια της όλα έγιναν πιο χαρούμενα.Έτσι και εγώ για να το αποδώσω - το μαύρο της νύχτας μετέτρεψα στα ζωηρά χαρούμενα χρώματα και την υγρασία της βροχής σε λαμπερό φως...το φως της Ελλάδας.

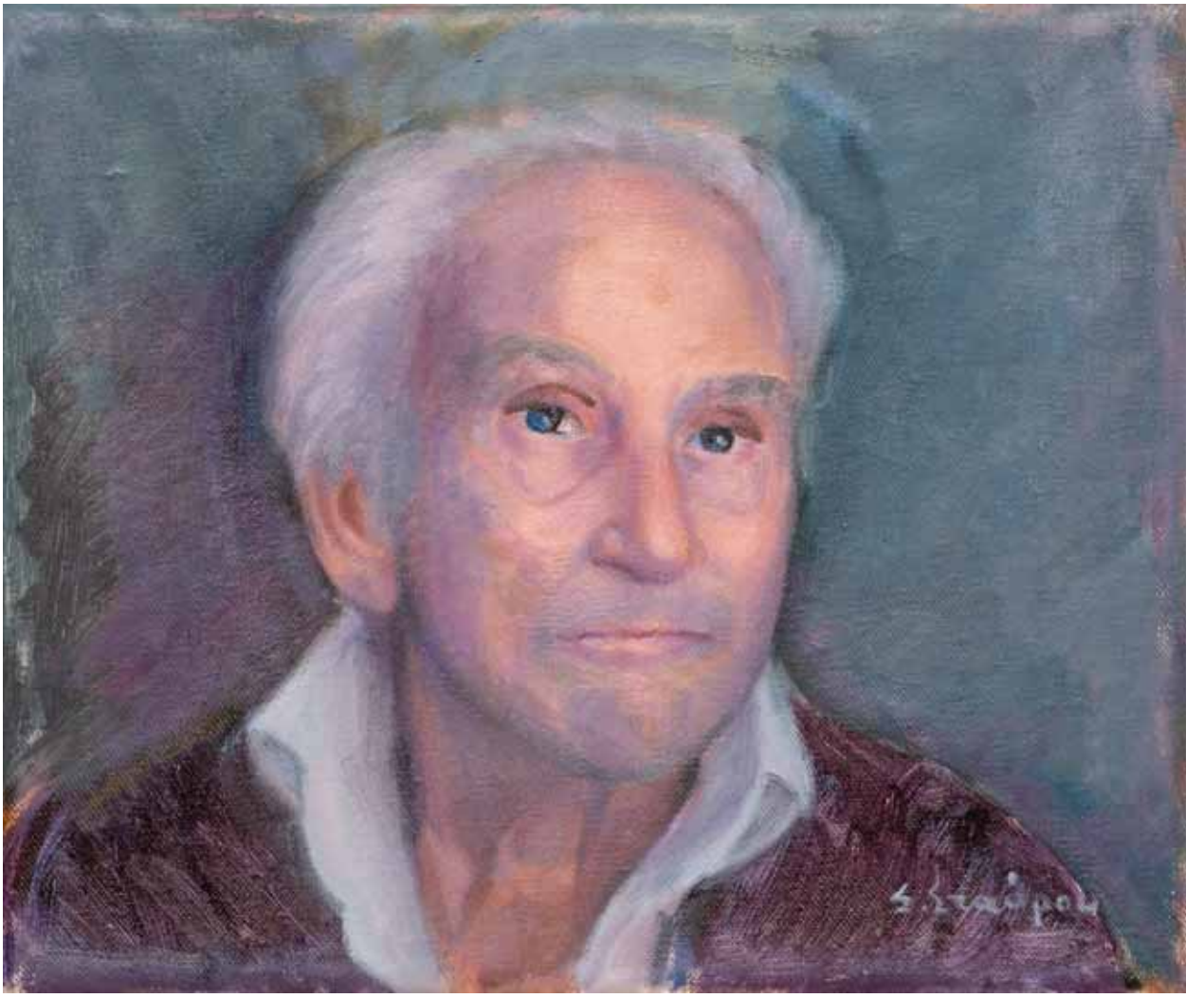

Σοφία Σταύρου
«Δημήτρης Μυταράς»*

25 εκ. x 30 εκ.
Λάδι σε καμβά

Τα έργα ζωγραφικής ανήκουν σε αυτούς
που τα αισθάνονται, παρά σε αυτούς που τα
καταλαβαίνουν.

Δ. Μυταράς

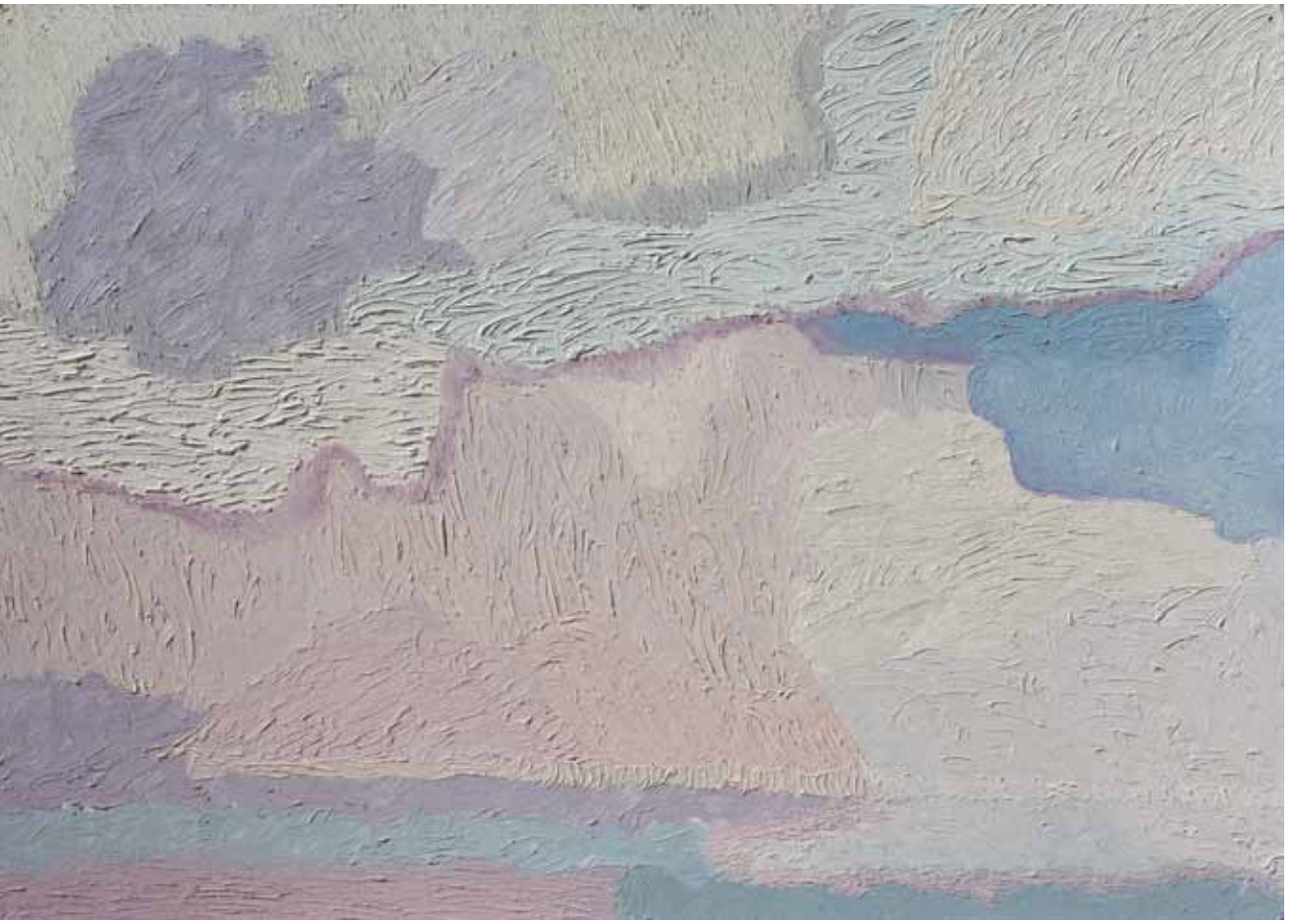

Πέτρος Στράγκας
«Αττικός ουρανός, στο βάθος Αίγινα» *

105 εκ. x 75 εκ.
Λάδι σε χαρτόνι

Πρώτο έργο εξωτερικού περιβάλλοντος εκ του φυσικού, από ύψος ταράτσας περιοχής Γλυφάδας σε συνθήκες βροχής. Δημιουργημένο στα πρώτα - ανεπιστρεπτί αθώα και εν αγνοία - έτη σπουδών, όπου η μελέτη εστιάζεται κυρίως στους όρους σύνθεση, χώρος, φόρμα, χρώμα, υλικό, υφή, γραφή, ''γιατί και πώς φτιάχνεται κάτι'', αλφάβητο που όλοι πάντα θα επιστρέφουμε για συμβουλή.
Στην αρχική προσπάθεια καθενός να αποδώσει το τρόπο με τον οποίο βλέπει τα πράγματα ψυχικά, βάση για την επιτακτικής ανάγκης οποιαδήποτε μετατόπιση αργότερα, σε επίπεδο δημιουργίας ενεργειακά ανοικτό.

Βγήκες από τα σωθικά της βροντής
Ανατριχιάζοντας μες στα μετανιωμένα σύννεφα
Πέτρα πικρή, δοκιμασμένη, αγέρωχη
Ζήτησες πρωτομάρτυρα τον ήλιο
Για ν' αντικρίσετε μαζί τη ριψοκίνδυνη αίγλη
Ν' ανοιχτείτε με μια σταυροφόρο ηχώ στο πέλαγος.

Ωδή στη Σαντορίνη - Οδυσσέας Ελύτης

Στάθης Σωτήρχος
«Σαντορίνη»*

45 εκ. x 35 εκ.
Έγχρωμη ξυλογραφία
σε δυο μήτρες

Νίκος Τσολάκογλου
Χωρίς Τίτλο (δίπτυχο) *

40 εκ. x 40 εκ. (έκαστο)
Λάδι σε καμβά

... και αποφάσισα να επιστρέψω στον τόπο μου.
Στην Ελλάδα που αγαπώ.
Στον τόπο που μεγάλωσα.
Στον αέρα που έμαθα να αναπνέω.
Στον αέρα που με ακουμπάει,
με σταματάει, με σπρώχνει.
Χρωματίζεται και φεύγει
για να έρθει σε σένα, και στον
επόμενο και σε όλους...
Να αλλάξει χρώμα με μια κίνηση,
να σβήσει με μια έκφραση και να
λάμψει πίσω από μια σκιά.
Να μας πλημμυρίσει, να έρθει,
να φύγει και να χρωματίσει
το εδώ και το τώρα.
Να μετατρέψει την αίσθηση
σε συναίσθημα που θα μείνει
για πάντα.

Άννα Χαρακτινού
«Ναός του Ποσειδώνα - Σούνιο»*

35 εκ. x 45 εκ.
Χαρακτική / Τσιγκογραφία, ακουατίντα, ξηρή χάραξη, οξυγραφία

Ο ναός του Ποσειδώνα, στον κόλπο του Σουνίου,
είναι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά μνημεία
της αρχαιότητας στην Αττική, με την καταπληκτική θέα στο Αιγαίο πέλαγος.
Η πέρδικα, ένα πτηνό που ζει στους γύρω λόφους αλλά την συναντάμε
συχνά και στον χώρο του Ναού, χαρακτηριστική για την ομορφιά
των σχεδίων και των χρωμάτων των φτερών της, συμβολίζει στο έργο μου
τον πνευματικό φύλακα των αρχαιοτήτων!
Ήθελα έτσι να συνθέσω δύο αντιπροσωπευτικά
στοιχεία της Αττικής γης:
το αρχαίο μνημείο και την αδιαμφισβήτητη ομορφιά της φύσης της.

Σταματία Χατζηιωάννου
«Αρμενιστής – Ικαρία»*

21 εκ. x 29 εκ.
Ακουαρέλα

Ικαρία - Αρμενιστής, 2019
Αγαπώ τη φουρτουνιασμένη θάλασσα
των ποικίλων τονικών διαβαθμίσεων του
διαυγούς γαλάζιου που δένει μαγευτικά με
το λευκό χρώμα
του αφρού.
Απειλητική, αλλά και ταυτόχρονα
ελκυστική, με τα μεγάλα κύματα
και τις εντάσεις που αυτά προκαλούν
καθώς μάχονται μεταξύ τους
για το ποιο θα επικρατήσει…
Εικόνα που μπορεί κανείς
να την παρακολουθεί ατελείωτες ώρες και
έναυσμα για να την φιλοτεχνήσω στο χαρτί
μου...

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

με την καθοδήγηση της Αθανασίας Σκληρού

ΑΓΚΟ ΑΜΑΝΤΑ

ΑΖΜΠΕΚΙΑΝ ΑΝΝΑ

ΑΚΙΦΙ ΛΑΟΥΡΑ-ΑΚΙΦΙ ΜΕΛΙΣΑ

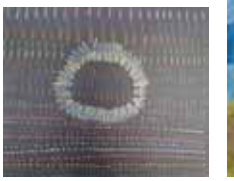

ΑΛΕΞΙΑΔΗ ΗΛΕΚΤΡΑ

ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΑΡΙΑΝΑ

ΑΛΕΥΡΑ ΜΑΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

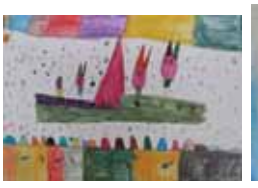

ΑΛΗ ΗΛΙΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΛΚΑΝΙΑΡΙ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΛΛΙΑΪ ΓΚΕΡΑΛΝΤΟ

ΑΡΓΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΡΖΟΥΜΑΝΙΑΝ ΛΕΒΟΝ

ΒΑΜΕΝΟΥ ΔΑΝΑΗ

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΒΛΑΧΟΥ ΜΕΛΙΝΑ

ΒΛΑΧΟΥ ΦΑΙΔΡΑ

ΓΑΒΑΛΑ ΚΑΛΛΙΟΠΗ

ΓΑΒΡΗΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΓΑΛΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΓΑΛΑΝΟΣ ΙΑΣΟΝΑΣ

ΓΙΟΥΒΑΝΑΚΗΣ ΙΑΣΟΝΑΣ

ΓΚΕΟΡΓΚΙΕΒ ΚΡΙΣΤΙΑΝ

ΓΚΙΖΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗ ΘΕΟΔΟΣΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ

ΖΑΜΠΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΖΑΜΠΑΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΖΕΡΒΑ ΕΛΕΝΗ

ΖΕΡΒΑ ΜΙΡΑΝΤΑ

ΖΗΚΑ ΛΥΔΙΑ

ΖΗΣΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΖΟΥΡΖΟΥΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΘΕΟΔΟΣΑΚΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΘΕΟΔΟΣΑΚΗ ΠΟΛΥΞΕΝΗ

ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΣ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΚΑΛΑΝΤΕΡΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΚΑΝΕΛΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΑΝΕΛΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΚΑΡΑΜΠΑΛΗ ΑΡΙΑΔΝΗ

ΚΑΡΑΟΥΛΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

ΚΑΡΙΜΙ ΑΜΙΡ

ΚΑΤΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ

ΚΑΤΣΑΒΟΣ ΝΙΚΟΣ

ΚΙΑΣΟΥΡΗ
ΓΕΩΡΓΙΑ

ΚΙΑΣΟΥΡΗ
ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ

ΚΙΑΣΟΥΡΗ ΧΑΡΑ

ΚΟΓΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΟΛΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΚΟΝΤΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΚΟΥΜΠΟΥΛΗ
ΑΛΕΞΙΑ

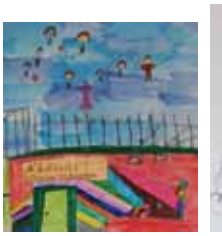

ΚΡΙΘΑΡΟΥΛΑ
ΝΑΤΑΛΙΑ

ΚΡΙΘΑΡΟΥΛΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗ
ΕΛΕΑΝΑ

ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗ
ΜΑΡΙΛΙΖΑ

ΚΩΤΟΥΛΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΚΩΤΟΥΛΑΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΛΥΣΙΚΑΤΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ

ΛΥΣΙΚΑΤΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΑ

ΜΑΪΛΗ
ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ

ΜΑΚΡΟΠΟΔΑΡΑΣ
ΙΑΣΟΝΑΣ

ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ

ΜΑΝΟΥΡΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΜΑΝΩΛΑΚΑΚΗΣ
ΜΑΡΙΟΣ

ΜΑΡΑΓΚΟΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ

ΜΑΡΟΥΛΑΚΗΣ
ΠΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ

ΜΕΝΕ ΕΜΙΛΙΑΝΟ

ΜΕΞΗ ΑΡΕΤΗ

ΜΕΣΙΝΕΖΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΝΝΑ

ΜΕΧΜΕΤΑΪ ΚΡΙΣΤΙΑΝΑ

ΜΗΤΣΗ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ

ΜΙΧΑΛΑΚΗ ΒΑΛΙΑ

ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΜΠΑΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΜΠΑΚΑΣ ΣΤΑΘΗΣ

ΜΠΑΚΑΤΣΙΑ ΜΑΡΙΑ

ΜΠΑΚΑΤΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΜΠΑΡΙΤΑΚΗ ΕΦΗ

ΜΠΑΡΙΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΜΠΕΣΙΝΗ ΜΑΡΙΑ

ΜΠΟΥΓΚΑ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΜΠΟΥΡΑΓΚΑ ΒΑΛΕΡΙ

ΜΥΛΩΝΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΙΝΑ

ΝΤΑΒΕΛΗ ΜΑΓΙΑ

ΞΙΠΤΕΡΙΔΟΥ
ΕΒΕΛΙΝΑ

ΞΥΓΚΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ

ΠΑΛΗΒΟΓΙΑΝΝΗ
ΑΡΤΕΜΙΣ

ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

ΠΙΤΣΙΚΑΣ
ΜΑΡΙΟΣ

ΠΟΓΟΣΙΑΝ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΠΟΝΤΙΚΑΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΡΕΣΚΑ ΕΡΑΛΝΤΟ

ΡΕΣΚΑ ΕΡΙΟΝ

ΡΙΚΑ ΜΠΡΙΣΛΕΝ

ΡΩΜΑΝΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
ΘΗΣΕΑΣ

ΣΑΚΑΡΑ
ΝΑΤΑΛΙΑ

ΣΚΛΑΒΟΣ
ΚΩΣΤΗΣ

ΣΚΛΑΒΟΣ
ΣΤΑΘΗΣ

ΣΟΥΜΠΑΣΗ
ΜΕΛΙΝΑ

ΣΤΑΜΑΤΑ ΜΑΡΙΑ

ΣΤΑΜΑΤΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΣΥΓΓΕΛΟΥ
ΛΥΔΙΑ

ΤΑΛΙΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

ΤΙΦΤΙΚΤΣΙΑΝ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ

ΤΙΦΤΙΚΤΣΙΑΝ
ΕΛΕΟΝΩΡΑ

ΤΟΚΑ ΑΡΙΑΔΝΗ

ΤΟΛΕ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΤΟΥΡΤΟΥΛΑΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΤΡΙΑΝΤΗ ΑΝΔΡΙΑΝΑ

ΤΡΙΑΝΤΗ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΤΣΕΡΡΑ ΜΑΝΘΕΟΣ

ΤΣΟΥΚΟ
ΧΡΗΣΤΟΣ

ΤΣΟΥΛΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ

ΤΣΟΥΜΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΤΣΟΥΤΣΗ
ΓΑΛΗΝΗ

ΧΑΒΙΑΤΖΗ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

ΧΑΒΙΑΤΖΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ

ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ

ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ
ΝΙΚΟΣ

ΧΙΤΟΛΑΡΙ
ΙΖΑΜΠΕΛΑ

ΧΟΤΖΑ ΝΑΤΑΛΙΑ

ΧΡΥΣΙΝΗΣ
ΘΑΝΟΣ

ΧΡΥΣΟΥΛΗΣ
ΜΑΡΚΟΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Η Γιάννα Αλεξοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι Αρχιτέκτων Μηχανικός απόφοιτος του Πανεπιστημίου Βενετίας και μέλος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος. Μαθήτευσε σχέδιο στον Γ. Βογιατζή, χαρακτική στους Τ. Μαρκάκη, Ν. Δεσεκόπουλο, Ρ. Ανούση, καθώς και αργυροχρυσοχοΐα. Δίδαξε σχέδιο στη Β/θμια Εκπαίδευση. Βραβεύτηκε στο «International Wine Label Design Competition of Estate C. Gofas», συμμετείχε με επιλογή έργων της στο «International Ex Libris Competition Varna» στη Βουλγαρία, στα «Athens Print Fest III και IV», στα «Platforms Project 2018 και 2019» και σε εκθέσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό. Έργα της βρίσκονται σε Πινακοθήκες, Όμιλο, Συλλογές σε Ελλάδα, Ιαπωνία, Κύπρο, Βουλγαρία, Βέλγιο, Ιταλία, Τσεχία. Ποιήματά της έχουν βραβευτεί σε Λογοτεχνικούς Διαγωνισμούς.

Η Ντίνα Αναστασιάδου σπούδασε γλυπτική, ιστορία της τέχνης και χαλκοχυτική με καθηγητές τους Γιώργο Νικολαΐδη και Θόδωρο Παπαγιάννη στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Αποφοίτησε με Άριστα (10/10).
Το 1988 έλαβε υποτροφία από την κυβέρνηση της Ιαπωνίας (Monbusho) και στο διάστημα 1989-1991 παρακολούθησε μαθήματα Ιαπωνικής ιστορίας της τέχνης στην Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου του Κιότο (Kyoto University) με καθηγητή τον Zenzo Shimizu. 1986-1991 Παρακολούθησε μαθήματα ιαπωνικής γλώσσας, καλλιγραφίας και ζωγραφικής sumi δίπλα στον ιστορικό και καλλιγράφο Mitsuo Takaoki και Nihonga δίπλα στην Miki Takaoki.
Το 2012 – 2014 έλαβε υποτροφία από την κυβέρνηση της Ινδίας (I.C.C.R. scholarship scheme) και έλαβε Μάστερ Καλών Τεχνών (M.F.A.) από το Πανεπιστήμιο της Καλκούτας (Rabindra Bharati University). Τον 2014 βραβεύτηκε από το Πανεπιστήμιο της Καλκούτας για την σχεδιαστική της ικανότητα και έλαβε Certificate of Merit.
Έχει πραγματοποιήσει δώδεκα ατομικές εκθέσεις σε Ελλάδα, Ιαπωνία και Ινδία. Έργα της βρίσκονται στην Ιαπωνική Πρεσβεία στην Αθήνα. Στο Μουσείο Ηρακλειδών στο Θησείο. Στην Πρεσβεία των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων στην Αθήνα. Στο Sanskriti Museum, New Delhi. Στο I.C.C.R. Ministry of External Affairs, Rabindranath Tagore Centre Calcutta. Στο India International Centre New Delhi. Στην Ελληνική Πρεσβεία στο Νέο Δελχί και σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές σε Ελλάδα, Ιαπωνία, Ινδία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Αγγλία, Γερμανία και Η.Π.Α.

Ο Αντώνης Αντζουλίδης γεννήθηκε στην Τρίπολη της Λιβύης. Το 2008 εισάγεται 9ος στη Σχολή Καλών Τεχνών της Θεσσαλονίκης και σπουδάζει ζωγραφική με καθηγητές τον Κ. Καντζουράκη και Γ. Γκολφίνο και Χαρακτική με τον Ξ. Σαχίνη. Το 2010 εισάγεται 6ος ΑΣΚΤ Αθήνας και σπουδάζει ζωγραφική με καθηγητή τον Αναστάσιο Χρηστάκη. Έχει παρουσιάσει ήδη δύο ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις. Παράλληλα έχει αναλάβει τα σκηνικά και κοστούμια σε παραστάσεις του Θεάτρου Τέχνης και στο Ελεύθερο Θέατρο. Στα πλαίσια της Documenta 14 παρουσίασε το έργο του με θέμα «Η γραμμή ως σχέδιο και ως σχήμα» σε συνεργασία με την international curator Arnisa Zeqo και έργα του βρίσκονται σε Ιδιωτικές Συλλογές και στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης Φλώρινας.

Ο Νίκος Βατόπουλος είναι δημοσιογράφος και συγγραφέας. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960. Σπούδασε Κοινωνιολογία στο Deree College και έκανε μεταπτυχιακά σε Ευρωπαϊκές Σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Reading. Από το 1988 εργάζεται στην εφημερίδα «Καθημερινή». Ειδικεύεται σε θέματα αστικού πολιτισμού. Έχει πραγματοποιήσει εκθέσεις φωτογραφίας και έχει εκδώσει τα βιβλία: «Το πρόσωπο της Αθήνας», «Περπατώντας στην Αθήνα», «Μικροί Δρόμοι της Αθήνας», «Όπου και να ταξιδέψω. Περπατώντας σε 24 πόλεις».

Ο Εννιος-Έρως Γιώγος γεννήθηκε στην Πλάκα των Αθηνών το 1990. Δραστηριοποιείται και εργάζεται ως εικαστικός από το 2012, συμμετέχοντας σε ομαδικές εκθέσεις και εικαστικά projects. Το 2015 αποφοίτησε με άριστα από την Σχολή Καλών Τεχνών του Τμήματος Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με κατεύθυνση την Γλυπτική. Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές ενώ το 2013 πραγματοποιήθηκε η μόνιμη εγκατάσταση γλυπτικού έργου στο Δήμο Φιλοθέης-Ψυχικού. Το 2015 εισηγήθηκε στο Συμπόσιο Επιστήμης και Τέχνης του ΕΚΠΑ πρόταση ανάπλασης μέρος του ποταμού Κηφισού μαζί με ομάδα εικαστικών στα πλαίσια σεμιναρίου Περιβαλλοντικής Τέχνης και ευαισθητοποίησης . Έχει ως εικαστικά του μέσα την Ζωγραφική και την Γλυπτική ενώ παράλληλα έχει ασχοληθεί με την εικονογράφηση βιβλίων, την τοιχογραφία (murals) και τον αρχιτεκτονικό και σχεδιασμό χώρων. Αυτή τη στιγμή ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Η Τζούλια Γκερρέρο γεννήθηκε στην Μπογκοτά της Κολομβίας. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Καλών Τεχνών της πόλης από το οποίο βραβεύτηκε ως εξαιρετικό ταλέντο. Συνέχισε της σπουδές της στη Ρώμη στην Ακαδημία Καλών Τεχνών και στην Σχολή Συντήρησης έργων τέχνης. Μια μεγάλη ενότητα έργων της έχει παρουσιαστεί σε σημαντικές εκθέσεις στην Ιταλία, Κολομβία, Αγγλία, Τουρκία, Αυστρία, Μεξικό, Βέλγιο, Ρωσία και στην Ελλάδα. Πίνακες της κοσμούν ιδρύματα και πολιτιστικούς φορείς ανά τον κόσμο. Με το εικαστικό έργο της ασχολήθηκαν Έλληνες και διεθνείς επιφανείς ιστορικοί τέχνης. Ζει και δημιουργεί στην Ελλάδα, από το 2003 είναι κάτοχος της ελληνικής ιθαγένειας .

Η Πολυξένη Δούπη γεννήθηκε στα Γιάννενα. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα ως Τεχνολόγος Πολιτικός Μηχανικός. Από το 2014 είναι φοιτήτρια της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών, στον Τομέα της Γλυπτικής με Καθηγητή τον κύριο Νίκο Τρανό. Παράλληλα έχει παρακολουθήσει τα εργαστήρια σκηνογραφίας με καθηγήτρια την κυρία Λίλη Πεζανού, video art και audio-visual art με καθηγήτρια την κυρία Βίκη Μπέτσου καθώς και μαθήματα Πολυμέσων με καθηγητή τον κύριο Μάνθο Σαντοριναίο. Μέσα από το έργο της προσεγγίζει τις εκδοχές της τέταρτης διάστασης στη Γλυπτική. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές.

Η Ελένη Ζούμπα γεννήθηκε στο Μαρούσι Αττικής. Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (2014-2019) στο Α' εργαστήριο ζωγραφικής με καθηγητές τους: Άγγελο Αντωνόπουλο και Μανώλη Μεραμπελιώτη. Παράλληλα παρακολούθησε το εργαστήριο Γραφικών Τεχνών με καθηγητή τον Μιχάλη Αρφαρά και το εργαστήριο Ψηφιδωτού με καθηγήτριες τις: Δάφνη Αγγελίδου και Αγγελική Κοκκωνάκη. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Ο Κωνσταντίνος Κανελλόπουλος σπούδασε γλυπτική σε πηλό και μάρμαρο στη Σχολή Καλών Τεχνών Πανόρμου Τήνου, όπου επίσης διδάχθηκε ελεύθερο και γραμμικό σχέδιο. Συνεχιστής της βυζαντινής και παραδοσιακής μαρμαρογλυπτικής, αλλά και λάτρης της ελεύθερης εσωτερικής έκφρασης, συνδυάζει στα έργα του τα παραδοσιακά στοιχεία με αυτά των μοντέρνων καλλιτεχνικών ρευμάτων. Αντλεί τα θέματα των δημιουργιών του από την αρχαία ελληνική και ξένη μυθολογία, τη θρησκεία, τη λογοτεχνία, την ποίηση, τους αρχέγονους εσωτερικούς, αλλά και τους σύγχρονους κοινωνικούς προβληματισμούς. Παρότι το αγαπημένο του υλικό είναι το μάρμαρο, δημιουργεί επίσης έργα από ξύλο, μέταλλο, σύρμα, ευτελή και ανακυκλώσιμα υλικά. Παράλληλα, πειραματίζεται αναζητώντας νέες τεχνικές στο πεδίο της ζωγραφικής. Έργα του κοσμούν ιερούς ναούς, ιδιωτικά κτήρια και δημόσιους χώρους. Είναι τελειόφοιτος του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών και κατά την πρακτική του άσκηση (Ιούλιος - Αύγουστος 2019) απασχολήθηκε στο Summer Camp του Μουσείου Ελληνικής Παιδικής Τέχνης. Τον Σεπτέμβριο συμμετείχε στην οργανωτική και διδακτική ομάδα του Citylab 2019b «Φόβος-Αρχιτεκτονική-Τέχνη». Αυτό το διάστημα επεξεργάζεται τη δημιουργία εικαστικού project με θέμα τη θέση της γυναίκας στο παρελθόν και στη σύγχρονη κοινωνία, με γνώμονα τη διατήρηση των ισορροπιών μεταξύ της εικαστικής δημιουργίας και της εννοιακής τέχνης.

Η Εβίτα Κανέλλου-Δουφεξή γεννήθηκε στον Πύργο της Ηλείας. Ασχολείται με τη ζωγραφική και τη φωτογραφία. Διατηρεί εργαστήριο στην Αθήνα και στη Μύκονο όπου οργανώνει εικαστικές συναντήσεις. Πραγματοποίησε την πρώτη της Αναδρομική Έκθεση, 10 χρόνων εικαστικής δημιουργίας, στο Λάτσειο Δημοτικό Μέγαρο, στον Πύργο Ηλείας το 2013. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, Ιταλία, Νέα Υόρκη, Καλιφόρνια, Βιρτζίνια και Βερμόντ των ΗΠΑ και σε Δημοτικές Πινακοθήκες στην Ελλάδα. Σπουδές: Bachelor of Arts, Παγκόσμια Ιστορία & Καλές Τέχνες University of La Verne, California, USA. Ατομικές Εκθέσεις: 2013 'Τόποι και Χρώματα 2003-2013', Αναδρομική έκθεση, Λάτσειο Δημοτικό Μέγαρο, Πύργος Ηλείας. 2012 'Complexity', Gallery Kourd, Λυκαβηττός, Αθήνα. 2010 '…στιγμές στο πλήθος… στιγμές προσωπικές…', Gallery Kourd, Αθήνα. 2004 '…στιγμές ανθρώπινες και πληγές κτιρίων… στο νομό Ηλείας', Έκθεση Φωτογραφίας, Πολυχώρος Μελίνα Δήμου Αθηναίων 'Φως και Πνεύμα', Ιστορική και Φωτογραφική Παρουσίαση των Ολυμπιακών Αγώνων, σε συνεργασία με την Beeba Christopoulou – Lekkas, Αίθουσα Crystal Palace, Αστόρια, Νέα Υόρκη. Συμμετείχε και σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Η Αγγέλα Καράλη μεγάλωσε στο Μόναχο της Γερμανίας, όπου πήρε μαθήματα ζωγραφικής από τους ζωγράφους Roman Bachmair και Otto Völker (1992-1996). Σπούδασε γραφικές τέχνες στην σχολή Blocherer του Μονάχου (1993-1995). Στην Ελλάδα συνέχισε μαθήματα ζωγραφικής με τον ζωγράφο Πέτρο Κουφοβασίλη και έπειτα σπούδασε Ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών με καθηγητή τον Τριαντάφυλλο Πατρασκίδη από την οποία αποφοίτησε με Άριστα (2001-2006). Επίσης παρακολούθησε στην ΑΣΚΤ μαθήματα γλυπτικής με τον καθηγητή Νίκο Τρανό και ξυλογλυπτικής με τον καθηγητή Δημήτρη Βάρσο. Ήταν οργανωτικό μέλος και συμμετείχε στην έκθεση «ΕΙΚΟΝΑ, ΧΩΡΟΣ, ΔΡΑΣΗ 2» το 2008 στην Τεχνόπολη, Γκάζι, Αθήνα. Τον Ιούλιο του 2008, επιλέγεται για να συμμετέχει στην έκθεση του Δήμου Ίου «Εννέα γυναίκες συνομιλούν με το περιβάλλον» (Ομήρεια 2008). Καθηγήτρια στην Α/θμια και Β/θμια δημόσια εκπαίδευση. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί από τις εφημερίδες «Αυγή» (2012) και «Αξία» (2015). Είναι μέλος του Ε.Ε.Τ.Ε. Ατομικές εκθέσεις: •Ιανουάριος 1995: Atelierhaus, Μόναχο. •Ιούνιος 2009 : Δανέζικο ινστιτούτο, Αθήνα •Απρίλιος 2011: Αίθουσα Τέχνης "Art Zone 42", "Light spirit", Αθήνα •Ιούλιος 2013: Villa Mohr, "Im Licht der Krise/ Στο φως της κρίσης" Μόναχο, κείμενο Λήδα Καζαντζάκη. Συμμετείχε και σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Η Βάλια Καραπιδάκη γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης. Σπούδασε στην Αρχιτεκτονική Σχολή της Αθήνας και εξειδικεύτηκε σε μεταπτυχιακό επίπεδο στον Περιβαλλοντικό σχεδιασμό. Ως αρχιτέκτων ασχολήθηκε με την μελέτη ιδιωτικών και δημόσιων κτηρίων. Παράλληλα έχει κάνει οικονομικές και παιδαγωγικές σπουδές και έχει διδάξει Σχέδιο, Ιστορία τέχνης και Αισθητική αγωγή σε δημόσια ΙΕΚ, πειραματικά σχολεία και σχολεία ενηλίκων Δεύτερης ευκαιρίας. Τα τελευταία χρόνια, πειραματίζεται και εκφράζεται εικαστικά μέσω του κοσμήματος, γλυπτικών εγκαταστάσεων και έργων. Έχει πραγματοποιήσει δύο ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα και έχει συμμετάσχει με έργα της σε ομαδικές εκθέσεις.

Αικατερίνη-Ευμορφία Κιπένη-Θαλασσινού ● Born in Athens in 1991 ● Started painting at the age of five at the Museum of Childrens Art until the age of fourteen ●Continued painting lessons at Plakas Institute and pararel with the art teacher and painter Alkistis Michailidou until the age of eighteen ● Graduated from school ● Passed the exams at the Athens School of Fine Arts and also at the Fine Art School in Thessaloniki where she took the first place ● Studied for two years as a fashion designer at the Veloudakis Fashion Academy ● Started studying painting at the Athens School of Fine Arts at 2011 until nowadays ●Also studied photography, scenography, video art and acting ● She studied fine arts and photography at Middlesex University of London for six months with Erasmus Program ● She is working as a jewellery designer and crystal therapist at a crystal shop in Athens and Santorini forr more than seven years ● Last but not least, she was working as a volunteer and now as an art teacher at the Museum of Childrens Art

Η Κατερίνα Κοκκινάκη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1977. Αποφοίτησε το 2008 από τη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου με δάσκαλο τον Γ. Γκολφίνο και παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα χαρακτικής στο εργαστήριο του Ξ. Σαχίνη. Από το 2000 είχε τελειώσει τις σπουδές της στη σχολή Διακόσμησης των ΤΕΙ Αθήνας και έχει παρακολουθήσει πρόγραμμα φοίτησης Erasmus στο De Mont Fort University, Αγγλία. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Κρήτη, Νορβηγία, σε γκαλερί, φεστιβάλ και μουσεία. Παράλληλα έχει παρουσιάσει δύο ατομικές εκθέσεις σε Πειραιά και Θεσσαλονίκη. www.katerinakokkinaki.gr

Η Βάλη Κολοτούρου έκανε τις πρώτες σπουδές ζωγραφικής (σχέδιο και χρώμα) στο ατελιέ της Κας Τσέκα στις Βρυξέλλες και μετέπειτα σε τρείς Ακαδημίες Καλών Τεχνών στις Βρυξέλλες, όπου μελέτησε το ανθρώπινο σώμα και ζωγράφισε επι τη βάσει ζωντανού μοντέλου. Πήρε το δίπλωμά της σε μία από αυτές τις Σχολές. Έχει κάνει δώδεκα ατομικές εκθέσεις σε Ελλάδα και Βρυξέλλες, με πιο πρόσφατες τις εκθέσεις στο Φουγάρο (Ναύπλιο, 2016-2017), στον Πολυχώρο Περίπλους στις Βρυξέλλες (2016) και στην Πινακοθήκη Φαλήρου (Αθήνα, 2016) ενώ το 2015 είχε την μεγάλη αναδρομική έκθεσή της στην Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά με τίτλο « Η εικόνα ως πρόσχημα». Έχει, επίσης, συμμετάσχει σε δέκα συλλογικές εκθέσεις στο Νέο Δελχί, στη Νέα Υόρκη, στη Μπολόνια, στο Λονδίνο, στην Αθήνα και στο Παρίσι. Έργα της έχει δείξει ο ελληνικός και ο ξένος Τύπος καθώς και η Βελγική Τηλεόραση.

Ο Νίκος Κόνιαρης σπούδασε ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, στο εργαστήρι της Ρένας Παπασπύρου και σκηνογραφία με το Γιώργο Ζιάκα. Παρακολούθησε μαθήματα ως ακροατής στις Σχολές Καλών Τεχνών της Μαδρίτης και της Στουτγάρδης, καθώς επίσης και το σεμινάριο της σκηνογράφου Μαρίας Χανιωτάκη. Υπήρξε υπεύθυνος του θεάτρου «Εμπρός». Ήταν σκηνογράφος της θεατρικής ομάδας «OMMA studio" για σειρά ετών. Συνεχίζει να δουλεύει σαν σκηνογράφος σε θεατρικές και μουσικές παραστάσεις. Επίσης, έχει κάνει πέντε ατομικές εκθέσεις ζωγραφικής το 2001 , το 2002, το 2013, το 2015 και το 2019 και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Διδάσκει ζωγραφική σε παιδιά και ενήλικες. Μεταξύ άλλων συνεργάζεται με το «Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης» με το "VSA Hellas" και το "Merso artschool". Εργάστηκε ως ζωγράφος-animator για την ταινία (υποψήφια για Oscar καλύτερης animation ταινίας 2018) "Loving Vincent" των Dorota Kobiela και Hugh Welchman. Καταχωρήσεις έργων του υπάρχουν σε εκδόσεις. Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές και στην Δημοτική Πινακοθήκη Αλεξανδρούπολης.

Ο Σωκράτης Κοτσορές είναι ένας από του νεότερους καραγκιοζοπαίκτες. Η πρώτη του γνωριμία με το θέατρο σκιών έγινε σε ηλικία 5 ετών σε κάποια παράσταση. Έχει γνωρίσει και μαθητεύσει κοντά στους περισσότερους παλιούς και νεότερους καραγκιοζοπαίκτες. Έχει τη θέση του αντιπροέδρου του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών και η δουλειά του έχει προβληθεί από τα Μ.Μ.Ε. Καταλυτική του παρουσία στην διαμάχη για το θέμα της Ελληνικότητας του Καραγκιόζη.

Η Ευδοκία Κύρκου γεννήθηκε στην Κύπρο. Σπούδασε Γραφιστική στο Πανεπιστήμιο Frederick στη Κύπρο και στη συνέχεια παρακολούθησε μαθήματα Φωτογραφίας στην Σχολή ESP Αθηνών. Είναι απόφοιτη της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας με πτυχίο στη Ζωγραφική και Καθηγητή τον Πάνο Χαραλάμπους. Παρακολούθησε επίσης μαθήματα Χαρακτικής Φωτογραφίας και Σκηνογραφίας. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε ατομική έκθεση στο «Window Project» Gallery Penintaplinena στην Κύπρο και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Κύπρο, Ελλάδα, Ολλανδία και Βουλγαρία. Έργα της επιλέγηκαν σε διάφορες εκθέσεις όπως στη Biennale φοιτητών Ανωτάτων Σχολών Καλών Τεχνών, στην έκθεση Sofia Paper Art Festival στη Βουλγαρία, "Why cinema now?" έκθεση στα πλαίσια του 50ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης κ.α Συμμετείχε με έργο της στην έκθεση και στο βραβευμένο ντοκιμαντέρ της Λουκίας Ρικάκη "Σχέδιο Σωτηρία". Έργα της ανήκουν στη συλλογή του Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης "Ελαιουργείον" στην Κρήτη και σε άλλες ιδιωτικές συλλογές. Από το 2012 συνεργάζεται με το ArtWall Project Space. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. ekyrkou.wix.com/art

Η Πένυ Κωνσταντίνου γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα το 1978. Αποφοίτησε με άριστα το 2007 από το ΣΤ΄ εργαστήριο Ζωγραφικής του Τριαντάφυλλου Πατρασκίδη. Φοίτησε στο εργαστήριο Φωτογραφίας της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών με δάσκαλο τον Μανώλη Μπαμπούση (2000 – 2003). Το 2006 φοίτησε για 4 μήνες με το πρόγραμμα Erasmus στη Σχολή Καλών Τεχνών της Σεβίλλης της Ισπανίας με καθηγητή τον Antonio Sabrana. ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: 2015 Διάλογος, Γκαλερί Εικαστικές Αναζητήσεις, Αθήνα •2013 Σε χρόνο υποκειμενικό, Γκαλερί Χρυσόθεμις, Αθήνα •2007 Κτίριο Αποφοίτων ΑΣΚΤ Αθήνας, Πλάκα, Αθήνα. Συμμετείχε και σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Ο Σταύρος Λαός, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970. Η αγάπη για την ζωγραφική ξεκίνησε από πολύ μικρή ηλικία από το ζωγράφο και φίλο του Παύλο Μακρή. Αργότερα σπούδασε συντήρηση έργων τέχνης, σχέδιο και αγιογραφία στη σχολή Πετρά. Πήρε μαθήματα επίσης, από τους ζωγράφους, Νίκο Μούσσα, Βασίλη Μαυρογιάννη και από τον μεγάλο Αιγινήτη ζωγράφο Φραγκίσκο Κάππο. Είναι μέλος του ομίλου UNESCO. Έχει λάβει μέρος σε πολλούς διαγωνισμούς και εκθέσεις και έχει αποσπάσει αρκετούς επαίνους και βραβεία.

Η Εφη Μάνου γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Παιδαγωγικά στην Αρσάκειο Παιδαγωγική Ακαδημία και τη Σχολή Νηπιαγωγών και ζωγραφική, σκηνογραφία αγιογραφία και θεωρητικά στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας. Παρακολούθησε επίσης μαθήματα ζωγραφικής στο Royal College of Arts στο Λονδίνο και στη N.York Academy στη N.Υόρκη. Έχει πάρει μέρος επίσης σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και την Ευρώπη και Αμερική. Έχει μεταφράσει βιβλία τέχνης. Από το 1985 διδάσκει στη Σχολή Μάνου στην Εκάλη τη διεύθυνση της οποίας έχει από το 1997 σχεδιάζοντας προγράμματα διδασκαλίας. Παράλληλα διδάσκει ζωγραφική και σχεδιάζει τα σκηνικά και τα κοστούμια του θεατρικού τμήματος της Σχολής.
Μαθητές της έχουν βραβευτεί σε ελληνικούς και παγκόσμιους διαγωνισμούς.

Η Ματίνα Μαυρονικόλα έκανε πρώτες σπουδές στη Σχολή Κινηματογράφου και Τηλεόρασης Λυκ. Σταυράκου και στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης, La Sapienza. Ακολούθησε αντίστοιχη επαγγελματική εμπειρία. Κατόπιν, το 2003, φοίτηση στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών. Πτυχίο με άριστα, Ιούνιος 2008. Πρώτη έκθεση, καλοκαίρι 2004, restaurant le y Grec, Paris. Οκτώβριος 2008, παρουσίαση έργων στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών. 2008-2010, μεταπτυχιακό στο ΔΠΜΣ του ΕΜΠ, Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, κατεύθυνση Α: Σχεδιασμός - Χώρος – Πολιτισμός. Συμμετοχή σε ομαδικές εκθέσεις. Από το 2010 διδασκαλία ζωγραφικής σε δημοτικά σχολεία. Μεταφράσεις βιβλίων : Ταξίδι στη χώρα των Μογγόλων 1253-1255, του Γουλιέλμου ντε Ρουμπρούκ, εκδόσεις Στοχαστής και: Αδειάζοντας το σπίτι των γονιών μου, της Λίντια Φλεμ, εκδόσεις Μελάνι.

Η Αγγελική Μπάρα γεννήθηκε στα Ιωάννινα το 1997. Μεγάλωσε στη Δάφνη. Έχει αποφοιτήσει από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Δάφνης «Γεώργιος Μπουζιάνης»,το 1ο Γυμνάσιο Ν. Σμύρνης και το 1ο Γενικό Λύκειο Ν. Σμύρνης. Παρακολούθησε μαθήματα Ελευθέρου Σχεδίου και Ιστορίας & Φιλοσοφίας της Τέχνης με δάσκαλο τον Γ. Βοργία, στη σχολή «BORGIAS» Fine Art, Culture & Design στο Παλαιό Φάληρο για 2 χρόνια. Αποφοίτησε από το τμήμα της Ιστορίας και Θεωρίας της Τέχνης της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας. Συμμετείχε σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Η Αγγελική Μπόμπορη γεννήθηκε στην Άρτα. Από το 1997 και για δυο χρόνια παρακολουθεί μαθήματα ζωγραφικής με τον γλύπτη Κ. Αργύρη και τον ζωγράφο Δ. Φώτου. Το 1999 εισήχθηκε στη Σχολή Καλών Τεχνών Θεσσαλονίκης στο εργαστήριο ζωγραφικής του Μ. Θεοφυλακτόπουλου. Το 2001 πήρε μεταγραφή στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας στο Στ' Εργαστήριο ζωγραφικής με καθηγητή τον Τ. Πατρασκίδη και παρακολουθεί το εργαστήριο ψηφιδωτού με την Δ. Αγγελίδου. Αποφοίτησε το 2005 με άριστα. Από το 2007 έως τώρα διδάσκει ζωγραφική στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα εκπαίδευσης. Έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις, ενώ έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Συμμετείχε σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Η Βασιλική Μπλούκου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1982. Σπούδασε Ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητές τους Τ. Πατρασκίδη και Γραφικές Τέχνες με καθηγήτρια τη Λ.Βιδάλη. Κατά τη διάρκεια των σπουδών συνεργάστηκε με διάφορους εκδοτικούς οίκους, την εικονογράφηση παιδικών βιβλίων. Έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και έργα της βρίσκονται σε διάφορες ιδιωτικές συλλογές. Η έκθεση με τίτλο «Blue Devils» που παρουσιάστηκε στην γκαλερί ART ZONE 42, είναι η πρώτη της ατομική έκθεση και αποτελεί διατριβή της εικαστικού στην κουλτούρα της Αφρο-Αμερικάνικης Jazz μουσικής και των Blues. Ζει στην Αθήνα όπου εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα. Συμμετείχε και σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Η Ελένη Παπανικολάου γεννήθηκε στη Μερκάδα Φθιώτιδας το 1972. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Το στυλ της ζωγραφικής της είναι η αφαίρεση. Σπουδές: (2003-2004) Παρακολούθησε μαθήματα σχεδίου Μόδας & Styling στη σχολή Βελουδάκη. (2006-2011) Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών του Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών. Εργαστήριο Α' ζωγραφικής, με Καθηγητή τον κο Ζαχαρία Αρβανίτη, Χαρακτική με τη κα Μαίρη Σχοινά & Ψηφιδωτό με τη κα Δάφνη Αγγελίδου. Συμμετείχε σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις.

Η Μαρία Πάστρα γεννήθηκε στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται μέχρι σήμερα. Σπούδασε αρχικά Χημεία στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών και εργάστηκε είκοσι τέσσερα χρόνια ως στέλεχος κυρίως στον τομέα των πετρελαιοειδών της ΕΚΟ ΑΒΕΕ ('Ομιλος ΕΛΠΕ). Παράλληλα, έκανε τις ακόλουθες σπουδές ζωγραφικής: Από το 1999 ως το 2001 ομαδικά μαθήματα με δάσκαλο τον Δανιήλ Σπυρόπουλο στο Κολλέγιο Αθηνών. Από το 2001 ως το 2006 μαθήματα ζωγραφικής με τον Γιώργο Ρόρρη στους χώρους τέχνης «Άποψη» στο Κολωνάκι και «Σημείο» στου Ψυρρή. Από το 2006 ως το 2012 σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας ζωγραφική με καθηγητή τον Τριαντάφυλλο Πατρασκίδη, αγιογραφία, νωπογραφία και εγκαυστική με καθηγητή τον Παύλο Σάμιο, Πολυμέσα με το Μάνθο Σαντοριναίο. Παράλληλα πήρε μαθήματα Παιδαγωγικής με καθηγήτρια την Τιτίκα Σάλλα. Από το 2012 απασχολείται αποκλειστικά ως καλλιτέχνης. Συμμετέχει σε εικαστικές εκθέσεις/δράσεις και παράλληλα Αρθρογραφεί. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές. http://www.mariapastra.gr http://www.facebook.com/mpastr

Η Μαργαρίτα Πεταλίδου γεννήθηκε στην Πολωνία το 1969. Το 1989 ήρθε στην Ελλάδα όπου τώρα ζει και εργάζεται. Διατηρεί μόνιμο εργαστήριο ζωγραφικής. Στη ζωγραφική αφιέρωσε γνήσια αγάπη και πάθος. Τα θέματα της τα αντλεί, κυρίως, από την καθημερινή ζωή των Ελλήνων. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Πολωνία. Παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικής στο εργαστήρι γνωστού Έλληνα ζωγράφου Αντώνη Ανδρεάδη. ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ:1995 Πολιτιστικό Κέντρο Δήμου Ν. Λιοσίων, Αθήνα, 1999 « Ireland » – Limerick City, Ιρλανδία, 2000 Γκαλερί « Κόντη » – Μοσχάτο, Αθήνα, 2005 Γκαλερί «Κόντη» – Μοσχάτο, Αθήνα, 2006 Πνευματικό Κέντρο Δήμου Τήνου, 2008 Αίθουσα Τέχνης «ΚΕΟ», Αθήνα, 2008 «Προσκύνημα Ιερής Καρδιάς», Εξμβούργο – Τήνος. Συμμετείχε σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Η Σοφία Σταύρου γεννήθηκε και ζεί στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική με τους ζωγράφους Θ.Πάντο (1996-1999) και Π. Κουφοβασίλη (2000-2005). Έχει κάνει 9 ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε περισσότερες απο 30 ομαδικές.

Έργα της ευρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό καθώς επίσης στην βιβλιοθήκη του Δήμου Πειραιά. Είναι μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος.

Ο Πέτρος Στράγκας γεννήθηκε στην Αθήνα όπου και διαμένει. Τελειόφοιτος της ΑΣΚΤ με βασική ειδικότητα Ζωγραφική, επιλεγόμενα εργαστήρια Ψηφιδωτού και Χαρακτικής. Παρακολούθησε σειρά μαθημάτων παιδαγωγικής - διδακτικής της τέχνης. Υποτροφία μέσω προγράμματος erasmus, Jan Mateiko Academy of Fine Arts - Κρακοβία. Έχει συμβάλει και συμμετάσχει σε αρκετές εκθέσεις. Εκπονεί πρακτική άσκηση στο Βαρβάκειο πρότυπο γυμνάσιο.

Ο Στάθης Σωτήρχος γεννήθηκε στην Νότιο Αφρική το 1968. Ασχολήθηκε με το σχέδιο και το χρώμα το 2006 στο εργαστήριο του δήμου Αιγάλεω με δασκάλα την Βούλα Ευθυμίου. Από το 2010-2015 σπούδασε την τέχνη της χαρακτικής στο Ανοικτό Εργαστήριο του Δήμου Νίκαιας –Ρέντη κοντά στους Τζένη Μαρκάκη, Νίκο Δεσεκόπουλο (πλάγιο ξύλο), Ρένα Ανούση (όρθιο ξύλο). Από τον Μάιο του 2015 είναι μέλος του ΕΕΤΕ. Έχει παρουσίαση έργα του σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και εξωτερικό. Έργα του βρίσκονται σε δημοτικές και ιδιωτικές συλλογές, πινακοθήκες και μουσεία.

Ο Νίκος Τσολάκογλου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978. Σπούδασε στην ΑΣΚΤ 1998-2003. Έχει κάνει 2 ατομικές εκθέσεις: 2007 ΙΝΤΕΑΛ Πολυχώρος Τέχνης και Πολιτισμού, Πάτρα και το 2004 Millefiori Artspace, Αθήνα. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Η ΄Αννα Χαρακτινού γεννήθηκε στην Αθήνα.Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας, με καθηγητή τον Χρ. Μπότσογλου. Αποφοίτησε το 2001 με Άριστα. Κατόπιν της υποτροφίας ERASMUS σπουδάζει στο Universität Hildesheim της Γερμανίας, χαρακτική και film animation.Το 2008 με υποτροφία του Ιδρύματος Μιχελή, φοιτά στο Univeristät der Künste (UdK) στο Βερολίνο. Εκπονεί το μεταπτυχιακό της με Άριστα. Έχει διδάξει σε εργαστήρια Τέχνης και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Από το 2010 εργάστηκε ως επιμελήτρια εκθέσεων, μάνατζερ και υπεύθυνη μάρκετινγκ σε γκαλερί στο Βερολίνο.Έχει πραγματοποιήσει 3 ατομικές εκθέσεις στο Βερολίνο. Εχει πάρει μέρος σε πληθώρα ομαδικών εκθέσεων και διεθνών Art Fairs στην Αθήνα, Κύπρο, Θεσσαλονίκη, Βερολίνο, Καρλσρούη, Κολωνία, Άμστερνταμ και Βασιλεία. Έργα της βρίσκονται σε Δημοτικές Πινακοθήκες στην Ελλάδα, και σε προσωπικές συλλογές στην Ελλάδα, τη Γερμανία, Ελβετία. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και το Βερολίνο.

Η Σταματία Χατζηιωάννου γεννήθηκε στον Άγιο Κήρυκο Ικαρίας. Σπουδές: Πτυχιούχος του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ειδίκευση: Ζωγραφική, 1984-1990.
Υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ). Ειδίκευση: «Χαρακτική εκπόνηση καλλιτεχνικού έργου», Β΄ Εργαστήριο Χαρακτικής, Α.Σ.Κ.Τ. 2001-2003. Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης στις «Γραφικές Τέχνες-Πολυμέσα» του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (ΕΑΠ), Πάτρα, 2008-2013. Β΄ Εργαστήριο Χαρακτικής Α.Σ.Κ.Τ. 1999-2004 και 2013-2016. Παρακολούθησε επίσης το Εργαστήριο Ψηφιδωτού, 2002-2003. Συμμετείχε σε πολλές ομαδικές εκθέσεις Ζωγραφικής και Χαρακτικής στην Ελλάδα και το Εξωτερικό.

Γενική Επιμέλεια: Νίκος Ευσταθίου

Φωτογράφιση έργων καλλιτεχνών: Δικαίος Φλωράτος

Ο κατάλογος τυπώθηκε με την ευγενική χορηγία της «ΑΙΓΕΑΣ ΑΜΚΕ»

Ομαδικό έργο σε εξέλιξη

Αράμπ Ζαντάχ Ασέφ, Αράμπ Ζαντάχ Φερεστά, Χουρσουντιάν Αγγελική, Σεντίκι Αθηνά, Σεντίκι Φιρντάους, Μοχάμεντ Μέστο, Αράμπ Ζαντάχ Φαρζάνα, Αλαφάκη Βαρβάρα, Αλεξίου Κλάρα, Ασατριάν Νάρεκ, Γιαννόπουλος Ιωάννης, Ζέρβα Ειρήνη, Θανόπουλος Κωνσταντίνος, Κατής Χρήστος, Κατσαβού Μαρίσα, Κουλούρη Στέλλα, Ντούτση Αλεξάνδρα, Ξύγκας Δημήτριος, Ραμαντάνι Σέλντι, Σύγγελος Μάρκος